

המועצה המקומית גדרה**ישיבת מועצה מן המניין מס' 349****יום ה' ד' בחשוון תש"ע 22.10.09**

משתתפים: יואל גמליאל – ראש המועצה, דני דורון – סגן מ"מ ראש המועצה, חבר המועצה, רפי חנינה, חברת המועצה דורית בן-בוחר, חבר המועצה ציון ידעי, חבר המועצה אליהו מזגני, חבר המועצה נחמיה עורקבי, חבר המועצה ניר בזק, חבר המועצה ירון בן-נון, חבר המועצה עו"ד יקותיאל תנעמי.

נכחו:

אריה לוינגר - מזכיר המועצה
דוד יהלומי - גזבר המועצה
אפי בן סימון - מבקר המועצה
ליאור מדהלה - מנהל בכיר

סדר היום:**סעיף 1 - אישור פרוטוקול הנהלה מס' 81 מיום 14/10/09**

ס"ק 1 - מינוי סגן ראש מועצה ע"פ סעיף 15 לחוק הרשויות המקומיות בחירת ראש רשות וסגניו וכהונתם) תשל"ה-1975, והאצלת סמכויות.
ס"ק 2 - אישור מימון והשתתפות ראש המועצה בכנס ערים תאומות בפריס צרפת מטעם מרכז השלטון המקומי וקרן ישראל צרפת.
ס"ק 3 - הגדלת תב"ר מס' 887 שיפוצי קיץ במוסדות חינוך בסך של 171.000 ש"ח.

המימון: קרן עב' פיתוח.

ס"ק 4 - הגדלת תב"ר מס' 894 פעולות לבטיחות בדרכים בסך 37,500 ש"ח
המימון: הרשות הלאומית לבטיחות בדרכים 30,000 ש"ח
קרן עב' פיתוח 7,500 ש"ח
ס"ק 5 - הגדלת תב"ר מס' 756 עבודות מים – חיבורי מים בסך של 300,000 ש"ח.

המימון: קרן עב' פיתוח.

ס"ק 6 - הגדלת תב"ר מס' 745 גינון ופיתוח בגדרה בסך של 500,000 ש"ח.
המימון: קרן עב' פיתוח.

- ס"ק 7 - הגדלת תב"ר מס' 764 בניית ביה"ס אוהל-שלום בסך של 52,344 ש"ח למטרת רכישת ציוד וריהוט לכיתות חדשות.
המימון: הקצבת מפעל הפיס.
- ס"ק 8 - הגדלת תב"ר מס' 830 בניית ביה"ס נאות ראשונים ע"ס 119,854 ש"ח למטרת רכישת ציוד וריהוט לכיתות חדשות.
המימון: הקצבת מפעל הפיס.
- ס"ק 9 - אישור הגדלת תב"ר מס' 899 רכישת שרתים לבית המועצה ע"ס 40,000 ש"ח.
המימון: קרן עב' פיתוח.
- ס"ק 10 - אישור בחירת שם לביה"ס חדש "רימונים" במקום "נאות ראשונים".
- ס"ק 11 - אישור פתיחת ח-ן בנק נפרד בבנק הפועלים בגדרה ע"פ הוראות החוק היטל בשל צריכת מים עודפת – הוראת שעה לחוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישם התכנית הכלכלית לשנים 2009 ו-2010) התשס"ט-2009.
- ס"ק 12 - הגדלת תב"ר מס' 895 רכישת מחשבים לבתי הספר בגדרה בסך של 2084 ש"ח, סה"כ התב"ר לאחר ההגדלה 352,084 ש"ח.
המימון: הקצבת מפעל הפיס.
- ס"ק 13 - הגדלת תב"ר מס' 886 ציוד וריהוט מוסדות חינוך בסך של 80,000 ש"ח. סה"כ התב"ר לאחר ההגדלה 165,000 ש"ח.
המימון: הקצבת מפעל הפיס.
- ס"ק 14 - הגדלת תב"ר מס' 893 רכישת מחשבים לגני ילדים ע"ס 9296 ש"ח סה"כ התב"ר לאחר ההגדלה 63,296 ש"ח.
המימון: הקצבת מפעל הפיס.
- ס"ק 15 - אישור תב"ר מס' 906 סלילת מדרכה ברח' הנשיא צד דרום ע"ס 250,000 ש"ח.
המימון: קרן עב' פיתוח.
- ס"ק 16 : אישור תב"ר 907 סלילת מדרכה ברח' פינס בסך 200,000 ש"ח.
המימון: קרן עב' פיתוח.
- ס"ק 17 - אישור הגדלת תב"ר מס' 824 שיקום רח' שבטי ישראל ע"ס 80,000 ש"ח.
המימון: קרן עב' פיתוח.
- ס"ק 18 - אישור תב"ר מב' 909 סלילת מדרכות וכבישים ע"ס 500,000 ש"ח.
המימון: קרן עב' פיתוח.

- ס"ק 19 - אישור תב"ר מס' 910 עב' ביוב- חיבורי ביוב ע"ס 300,000 ש"ח.
המימון: קרן עב' פיתוח.
- ס"ק 20 – אישור תב"ר מס' 911 עבודות ניקוז בבריכת השחיה בגדרה ע"ס 300,000 ש"ח.
המימון: קרן עב' פיתוח.
- ס"ק 21 - אישור הגדלת תב"ר 847 סלילת מדרכה ברח' קק"ל ע"ס 150,000 ש"ח.
המימון: קרן עב' פיתוח – השתתפות בעלים.
- ס"ק 22 - העברת ח-ן ש.ג.ב מבנק לאומי לבנק הפועלים ואישור פתיחת ח-ן בבנק הפועלים.
- ס"ק 23- אישור הגדלת תב"ר מס' 724 ביצוע תשתיות תאורה ועבודות חשמל בגדרה ע"ס 300,000 ש"ח.
המימון: קרן עב' פיתוח.
- סעיף 2 - אישור נספח A להסכם בין המועצה לבין אמירי זכרון יעקב בע"מ.**
- סעיף 3 - דיון בדו"ח מעקב ליקויים – דו"ח משרד הפנים לשנת 2007, פרק ב' לדו"ח, פרק ג' לדו"ח.**

יואל גמליאל: ישיבת מועצה מן המניין מספר 349, שמתקיימת ביום חמישי ב-22/10/09, בשעה 10:18, באולם הישיבות בבית המועצה.

סדר היום, סעיף 1 – אישור פרוטוקול הנהלה מספר 81, מיום 14/10/09 –

יואל גמליאל: יש למישהו הערות על הפרוטוקול?

נחמיה עורקבי: לא הספקתי לקרוא אותו, יואל. כשאני אקרא אותו, אם יהיו לי הערות אני אעיר אותן בשלב יותר מאוחר, בישיבה הבאה.

יואל גמליאל: בסדר גמור.

ס"ק 1 – מינוי סגן ראש מועצה ע"פ סעיף 15 לחוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש

הרשות וסגניו וכהונתם) תשל"ה-1975, והאצלת סמכויות.

אריה לוינגר: על פי החלטת הנהלה הוחלט: א', לאשר את מינוי ציון ידעי כסגן ראש המועצה, ע"פ סעיף 15 לחוק הרשויות המקומיות, בחירת ראש הרשות וסגניו וכהונתם, תשל"ה-1975. ב', האצלת סמכויות: בהתאם לסעיף 17 לחוק

הרשות המקומיות, בחירת ראש הרשות וסגניו וכהונתם, תשל"ה-1975, הנני,
ראש הרשות, מאציל באישור המועצה תפקידים וסמכויות לסגן ראש
המועצה כלדקמן:

1. ציון ידעי יהיה ממונה על מחלקת תרבות תורנית ואגף תפעול
במועצה.

2. אחריות ישירה על יו"ר התקציב הרגיל והבלתי-רגיל, במחלקות
תרבות תורנית ואגף התפעול, בהתאם למסגרת התקציבית המאושרת של
המועצה.

יואל גמליאל: יש שאלות?

נחמיה עורקבי: למה לא הבאת לנו את מה החוק קובע? אתה מצרף לנו מסמכים, בשעה
טובה, אנחנו שמחים. אבל למה אתה לא מצרף לנו מה החוק אומר? אתה
מוכן להקריא לי מה החוק אומר? סעיף 15. הספרים אצלך, לא אצלי.
אריה לוינגר: מינוי סגנים נוספים לראש הרשות. יש ממלא-מקום לפי סעיף 14, סגן ממלא-
מקום לפי סעיף 14, וסגנים נוספים לפי סעיף 15.

נחמיה עורקבי: זה מה שכתוב בחוק?

יואל גמליאל: קיבלת גם ספר חוקים.

נחמיה עורקבי: לא קיבלתי ספר חוקים. עם כל הכבוד, ואף אחד לא קיבל.

יואל גמליאל: אם לא קיבלת, זה מקבלים ממפע"מ, אבל אם לא קיבלת,

נחמיה עורקבי: שם אתה לא מקבל ספרים, זה חוברות.

יואל גמליאל: חוברות, זה ספרים. את החוק.

נחמיה עורקבי: יש הבדל בין מה שקיבלת ממפע"מ, לבין מה שאני נתתי לך ממפע"מ לבין זה.

יואל גמליאל: אני מאמין נחמיה שאתה מכיר את החוק הזה כל כך טוב. אם יש חוק שאתה
מכיר זה רק החוק הזה.

שאלות?

יקותיאל תנעמי: מה זה בדיוק האצלת סמכויות? יש דברים שאתה לא צריך לעשות, ואתה

צריך סגן?

יואל גמליאל: כן.

יקותיאל תנעמי: כמו מה? מה האצלת לו סמכויות?

יואל גמליאל: היום יש בגדרה 20 אלף תושבים, לפי החוק גם המחוקק קבע שב-20 אלף תושבים מגיע לך שני סגנים לא רק אחד, למה? כי הוא יודע שאם יש הרבה תושבים אז צריך עזרה, ואני צריך את ציון ידעי שיעזור לי בקידום הישוב.

יקותיאל תנעמי: איזה סמכויות אתה מאציל לו?

יואל גמליאל: תפעול, כמו שאתה יודע,

יקותיאל תנעמי: אתה לא יודע מה זה תפעול?

יואל גמליאל: יש לי אנשי מקצוע שעובדים, אני יכול להגיד לך בדיוק מה זה תפעול. זה חלק מהתפקידים. תן לי להתייחס אליך ברצינות.

יקותיאל תנעמי: תתייחס לעצמך ברצינות, ותענה. אני חושב שאתה מבזה את עצמך כשאתה לא מסוגל לתת תשובה כזאת בסיסית. תענה. אתה מאציל סמכויות, יש לך סמכויות שאתה מאציל, תגיד לנו מה אתה מאציל. אגף תרבות תורני? זה לא בדיחה. אבל בסדר, אתה מאציל. מה זה אגף תפעול, בו תסביר לנו. אנחנו רוצים לדעת מה אתה מאציל.

יואל גמליאל: אני חוזר על זה. שאלת שאלה, אני נותן לך את האיש המקצועי. אני חושב שהוא ייתן לך תשובה, וחבל שאתה מתייחס ככה בזלזול.

יקותיאל תנעמי: קודם כל, אין לי ספק שחיים ייתן לי תשובות יותר טובות, כי כנראה אתה לא יודע. אבל בוא ננסה פעם אחרונה. אתה רוצה להסביר או לא?

יואל גמליאל: לא, אני ייתן לך בדיוק את,

נחמיה עורקבי: רגע, אתה לא הקראת את השם שלו לפרוטוקול?

יואל גמליאל: אני אמרתי, ליאור.

נחמיה עורקבי: לא, אתה אמרת ליאור, במשתתפים. אתה צריך להכניס גם פה.

ליאור מדהלה: כתוצאה באמת מהגידול המאסיבי,

נחמיה עורקבי: על איזה תקן עכשיו אתה יושב פה? אני רוצה להבין, לפני שאנחנו בכלל מדברים.

יואל גמליאל: אני שמח מאד שאתה וקותי ומזלזלים בכולם.

נחמיה עורקבי: אני לא מזלזל באף אחד. הוא יושב בתקן מנהל מבנה ציבור, או בתקן מנכ"ל,

או בתקן סמנכ"ל. אני רוצה לדעת באיזה תקן הוא מדבר. אתה תביא מישהו לפה, אחד העובדים ותגיד "הוא ידבר", אני רוצה לדעת באיזה תקן, באיזה סמכות הוא מדבר. לכל אחד יש פה סמכות, ואתה אמרת את זה לבד. יש סמכות, ואני רוצה לדעת באיזה סמכות הוא מדבר.

יואל גמליאל: הוא מדבר בסמכות של ראש המועצה.

נחמיה עורקבי: לא בסמכות של ראש המועצה, באיזה תקן?

יואל גמליאל: בסמכות של ראש המועצה, המקנה סמכות להסביר.

נחמיה עורקבי: באיזה תקן? הוא ממונה על זה,

יואל גמליאל: לאור זה שאתם באמת לא מבינים הרבה,

נחמיה עורקבי: אנחנו הרבה לא מבינים,

יואל גמליאל: לכן, הוא צריך להסביר לכם בדיוק מה זה.

נחמיה עורקבי: יואל, אני רוצה להבין. יושב פה בחור שאני מאד מכבד אותו, אני יודע שיושב

מולי גזבר, אני יודע שיושב מולי מזכיר, יושב מולי ראש מועצה, יושב מולי

איש שלפי השלט שיש לו שם אחראי על מבני ציבור. הוא מדבר איתי בתור

מבנה ציבור?

יואל גמליאל: אני אסביר לך בדיוק, אם אתה שואל את השאלה. אם אתה רוצה באמת

לשמוע מה זה תפעול, הוא יסביר לך.

נחמיה עורקבי: מי?

יואל גמליאל: ליאור מדהלה.

נחמיה עורקבי: מה התפקיד שלו? מה התקן שלו?

יואל גמליאל: עובד המועצה לכל דבר.

נחמיה עורקבי: עובד מועצה שמה?

יואל גמליאל: לכל דבר.

נחמיה עורקבי: לא הבנתי, מה זה עובד מועצה? אני רוצה להבין באיזה תקן אתה מדבר,

ליאור. אני רוצה שתדבר, כי אני יודע שאתה יכול לדבר. אני רוצה לדעת

באיזה תקן אתה יושב פה.

יקותיאל תנעמי: אני חושב שזה לא נכון שליאור ידבר, אנחנו שאלנו את ראש המועצה

שאלה, אם יש לו תשובה אנחנו נשמח, אם לא אני אוותר על זה. אני מוותר
אפילו לשמוע.

יואל גמליאל: יש עוד שאלות?

יקותיאל תנעמי: אם אתה לא מסוגל לענות.

ניר בזק: אני רוצה לשאול שאלה. ההצבעה הזאת היום, זה על תפקיד סגן ללא שכר?

יואל גמליאל: זה ללא שכר. נושא של השכר יידון בתקציב המועצה לשנת 2010.

יקותיאל תנעמי: אתה יכול להסביר לי איזה תקציב בלתי-רגיל יש בתרבות תורנית? אלא
אם כן, הסעיף לא ברור לי.

יואל גמליאל: תענה ליקותיאל.

יקותיאל תנעמי: אנחנו לא מבינים, תענה לפחות.

יואל גמליאל: אני הבטחתי לציבור הרחב שאני לא עובד לבד, אני עובד עם צוות, וכל אחד
מהצוות הוא התפקיד שלו להסביר. כל אחד במקצוע שלו.

יקותיאל תנעמי: לא, מעניין מה אתה אומר.

יואל גמליאל: מנהל טוב זה מנהל שהוא צריך לשבת ולדאוג לתקציבים ולהפעיל את
המערכת של המועצה המקומית גדרה. זהו. ואנחנו עושים את זה על הצד
הטוב ביותר.

(נכנסים אחד לדברי השני – ג.ר.)

ניר בזק: אחרי שיאשרו את הסגן, זה יעלה עוד הפעם להצבעה לגבי השכר?

יואל גמליאל: כן.

ניר בזק: תודה רבה.

יואל גמליאל: יש עוד שאלות? נחמיה, ירון?

ירון בן-נון: אתה דיברת על האצלת סמכויות, מה אתה יודע שזה תפעול? תרבות תורנית,

ציון ידעי: אני מתחיל לעבוד מה-1/1, אז אני לא לומד לפני שאני לא מתחיל לעבוד. אני

צריך להכין את עצמי, יש לי עסק אם אתה לא יודע. אני צריך לדעת לקראת

מה אני הולך, מה הפלא?

יואל גמליאל: ירון, כמו שאתה יודע, אנחנו לא בוועדת מכרזים, ונבחרו ציבור לומדים

מתוקף תפקידם את כל התפקידים, ואחר כך הם מכהנים ללמוד את

התפקידים. לא אני נולדתי לתפקידים שאנחנו נמצאים בהם היום. אז לכן זה לא מכרז.

יקותיאל תנעמי: גם גזברים נבחרים, קודם הם נבחרים ואחר כך הולכים לקורס גזברות, ככה זה עובד אצל יואל. גם גזברים נבחרים, הם לא גזברים, אין להם הסמכה להיות גזברים, הם יבחרו,

דובר: הם גם לא עבדו כגזברים.

יקותיאל תנעמי: והמועצה מממנת להם עכשיו קורס גזברות.

דובר: גם לא עבדו כגזברים, בסדר. אבל זה אופייני.

ירון בן-נון: זה המקצועיות, מביאים אנשים מקצועיים.

יואל גמליאל: אני אסביר לך משהו, הגזבר שלנו נבחר ואושר כחוק.

ירון בן-נון: עדיין לא. הוא לא במקום עכשיו, זה לא הנושא שלו. כשנגיע לנושא הזה,

יואל גמליאל: אני אחזור ואני יגיד,

(נכנסים אחד לדברי השני – ג.ר.)

יואל גמליאל: שפיצר לא רק אישר אותו, שפיצר אמר שזה אחד הגזברים הטובים בארץ.

ירון בן-נון: ועכשיו הולך לקורס.

יואל גמליאל: ועכשיו הולך ללמוד חשבונאות.

יקותיאל תנעמי: גזבר מעולם, הטובים בארץ.

דובר: כאדם אני יכול להעיד שהוא אחד הטובים.

(נכנסים אחד לדברי השני – ג.ר.)

יקותיאל תנעמי: תקשיבו מה שאומר לכם ראש המועצה שלכם, גזבר שאמר נבחר ואמר

מעולם לא הייתי גזבר. לא יודע שהוא גזבר. ראש המועצה אומר שזה אחד

הגזברים הטובים בארץ.

יואל גמליאל: נחמיה, עוד שאלות?

(נכנסים אחד לדברי השני – ג.ר.)

יקותיאל תנעמי: שפיצר אישר אותו?

יואל גמליאל: כן, אני יכול להגיד נחמיה ששפיצר אישר אותו יום לאחר המכתב שלי.

שלחתי לו מכתב ב-22, וב-23 קיבלתי תשובה.

נחמיה עורקבי : יש לי עוד שאלה. אתה נתת הוראה לאריה לתת לי את החומר. אכן אריה, קיבלת מכתב ממני ואישור משפיצר להעביר לי את החומר, למה החומר לא מגיע אלי? אני יכול לקבל הסבר? אני מבין שזה באישור שלך,

יואל גמליאל : עכשיו אנחנו מדברים על גזבר, אתה מקבל כל הזמן חומרים, ואתה אומר שאתה לא מקבל, ויש לנו בעיה איתך בקטע הזה.

נחמיה עורקבי : יואל, מתי פעם אחרונה אתה הבאת לי דף אחד מהמסמכים? אריה פה לידך, אריה, אתה הבאת לי מסמך?

יואל גמליאל : זה תפקידו להעביר לך מסמכים.

נחמיה עורקבי : אריה, אני יכול לדעת למה לא קיבלתי מכתבים?

יואל גמליאל : אני גם ראיתי שאתה כתבת מכתב "בהמשך לשיחתנו ולמסמכים שקיבלתי מאריה", והעברת את זה לשפיצר.

נחמיה עורקבי : לא, בשיחה שהיתה לאריה עם שפיצר והוא אמר לו להעביר לי את החומר, ומשום מה אתה עצרת את זה.

יואל גמליאל : אנחנו עברנו לגזבר, עברנו למערכת תפעול. אנחנו עכשיו ממנים סגן. יש עוד שאלות – אליאב?

אליאב מזגני : אני אין לי שאלות.

יואל גמליאל : ירון, יש לך שאלות? האיש החכם בעולם, יש לך שאלות?

יקותיאל תנעמי : אתה מוכן רק לומר לפרוטוקול, למי התכוונת? תגיד לפרוטוקול שם. אמרת, תגיד לפרוטוקול.

(נכנסים אחד לדברי השני – ג.ר.)

יקותיאל תנעמי : תודה על הקומפלימנט.

יואל גמליאל : יש לעוד מישהו שאלות?

מי בעד?

יואל גמליאל : ששה בעד.

יואל גמליאל : מי נגד?

יואל גמליאל : ארבעה נגדד הוחלט לאשר

אריה לוינגר : ס"ק 2, אישור מימון השתתפות ראש המועצה בכנס ערים תאומות בפריס, צרפת.

לאשר מימון והשתתפות ראש המועצה בכנס ערים תאומות בפריס מטעם מרכז השילטון המקומי וקרן ישראל צרפת עלות כרטיס טיסה למשתתף כולל מיסים 645 דולר, עלות השהייה במלון בפריס 162 יורו ללילה, יציאה בתאריך 30/10/09 חזרה 5/11/09

הוא נוגע בעניין, אעשה את ההצבעה. מי בעד?

ירון בן-נון : מה הולך בכנס הזה? אני הייתי בכנס ערים תאומות,

יואל גמליאל : זה כנס ערים תאומות, ישראל-צרפת, עם השגריר צרפת. בין שלושה ראשי הרשויות בצרפת לבין שלושה ראשי רשויות בישראל. יש סדנאות שלומדים איכות הסביבה.

ירון בן-נון : מה הולך להיות?

יואל גמליאל : אמרתי לך. זה בין ראשי הרשויות מצרפת, וראשי רשויות בישראל, ויש דיונים וסדנאות בין הראשי רשויות, כולל שיתופו של שגריר צרפת בישראל.

ירון בן-נון : ומי מקדם את הפעילות? איך זה אמור,

יואל גמליאל : כשאני אהיה שם, אני יגיד לך, וכשאני אחזור אתן לך תשובה.

יקותיאל תנעמי : אני כבר אומר לך, אני תומך, אבל

דני דורון : אני מבקש להוסיף 10 יורו לטוברון. אתה עוד תבקש שאני יקנה לך סיגריות.

יקותיאל תנעמי : הוא לא מעשן.

יואל גמליאל : מי בעד?

אריה לוינגר : או-קיי, פה אחד הוחלט לאשר.

אריה לוינגר : ס"ק 3, הגדלת תב"ר מספר 887, שיפוצי קיץ במוסדות חינוך בסך של

171,000 ₪. המימון – קרן עבודות פיתוח.

ההנהלה החליטה לאשר?

יואל גמליאל : יש שאלות?

יקותיאל תנעמי : כן, יש שאלות. למיטב זכרוני המועצה עשתה איזה שהוא מהלך כדי לחסוך

את השיפוצי קיץ, ואם זכרוני אינו מטעני, אנחנו לא חסכנו כלום והוצאנו כספים מיותרים. בוא תקן אותי, אני אמרתי "אם זכרוני אינו מטעני", לא קיבלנו מספיק נתונים, אז אני לא יודע. זה הגדלת תב"ר בדיעבד, מה שאני שונא, ואני כל ישיבה אומר "אל תביאו לנו תב"רים בדיעבד". נקודה. אל תביאו לנו. אל תעשו דברים ותביאו למועצה לאשר בדיעבד. למה? אני לא מבין. אין אומדנים? אז אמרתי 90 אלף פעם, מי שעושה את האומדנים לא נכון שייתן את הדין על כך. לא יכול להיות שנותנים אומדן על 250, אני באמצע מעלה את זה ל-350, והיום מבקשים ממני עוד 171. ככה אי אפשר להתנהל. אי אפשר להתנהל בצורה כזאת.

יואל גמליאל: זה לא עלה ל-171.

יקותיאל תנעמי: זה עלה באמצע.

אריה לוינגר: לא, התב"ר היה 240.

יקותיאל תנעמי: הנה, אמרתי 250, טעיתי. הגדלנו אותו באמצע, אריה.

אריה לוינגר: לא, הנה הגזבר יגיד לך.

יקותיאל תנעמי: הגזבר החדש לא יודע.

אריה לוינגר: יודע.

יקותיאל תנעמי: הוא עוד לא סיים את הקורס. אנחנו הגדלנו את התב"ר לזכרוני.

אריה לוינגר: לא הגדלנו.

יקותיאל תנעמי: אריה, אתה תגיד לי שעד כדי כך הזיכרון שלי נפגע?

יואל גמליאל: כמו שאתה יודע, השנה מי שאחראי על שיפוצי הקיץ זה היה אליאב, אתה

יכול לשאול אותו.

יקותיאל תנעמי: ואני רוצה להגיד לך שאני אישרתי את אליאב. אני משתדל, ולהבדיל

מאחרים, משתדל להכין. אתה יודע מה זה? אליאב, תענה.

אריה לוינגר: הנה, עצם העובדה, 171 דייקנו.

יקותיאל תנעמי: אבל עוד פעם, למה אנחנו כל פעם מקבלים לאשר בדיעבד? למה בדיעבד?

אני לא מבין.

יואל גמליאל: השנה זה היה הכי זול.

דובר : כמה היה בפעם הקודמת?

יואל גמליאל : 1,200,000.

יקותיאל תנעמי : מה פתאום? מה פתאום? שיפוצי קיץ לא היה 1,200,000.

יואל גמליאל : בסדר, אני אראה לך, בסביבות 1,200,000.

יקותיאל תנעמי : לא היה.

יואל גמליאל : ירון, 700 אלף, אישרנו פעם ראשונה, ואחרי זה אישרנו עוד איזה אלפי

שקלים. אני יכול להראות לך את זה. היה יותר ממליון שקל.

יקותיאל תנעמי : 700 כן, אבל לא 1,200,000.

נחמיה עורקבי : זה עכשיו בוצע כבר?

יקותיאל תנעמי : בודאי שבוצע.

נחמיה עורקבי : וצריך לאשר את זה כשזה בוצע?

יואל גמליאל : היה מצב שלמשל, שאליאב הלך, ובתיכון האזורי קיבלו שם משרד הבריאות,

חסם את הבית ספר לגבי השירותים. ואליאב הלך ודאג להצעות, וטיפל בכל

השירותים.

נחמיה עורקבי : סליחה, איזה בית ספר? על איזה בית ספר מדובר?

יואל גמליאל : התיכון האזורי.

נחמיה עורקבי : באיגוד?

יואל גמליאל : בתיכון האזורי.

נחמיה עורקבי : התיכון זה האיגוד, זאת אומרת המועצה עושה שיפוצים לאיגוד, והמתנ"ס

עושה עבודות למועצה? מה זה, קבלנים? אנחנו לא צריכים לתת לאיגוד

בכלל.

יואל גמליאל : הוא עשה את זה מטעם המועצה לא מטעם האיגוד.

נחמיה עורקבי : המועצה לא צריכה לסבסד את האיגוד בתחום הזה, יש לאיגוד תקציב משלו,

ואני לא חושב שהמועצה צריכה לסבסד את זה. זה משק סגור שצריך לנהל

את עצמו. וגם פה, בחריגות שיש לך, זו התוצאה של החריגות.

יואל גמליאל : התלמידים הם מגדרה.

נחמיה עורקבי : אני יודע, אבל יש להם את התקציב שהם מקבלים ממשרד החינוך. המועצה

לא צריכה לסבסד את זה.

יואל גמליאל: אם אנחנו לא היינו מסבסדים את זה, אשתך לא היית מקבלת משכורת.

נחמיה עורקבי: אני לא מודאג, כי היא היתה מקבלת.

יואל גמליאל: היא לא היתה מקבלת משכורת, אני יכול להגיד לך מעכשיו. המועצה לא

מעבירה את ה-1,300,000 לאיגוד, אשתך, המשכורת לא מקבלת.

נחמיה עורקבי: קודם כל, זה לא שייך לאשתי.

יואל גמליאל: שאלת שאלות, ואני עונה. אני רק אומר לך, אם אנחנו המועמה לא נסבסד,

אליאב מזגני: אם יש דברים גדולים, כמו משרד הבריאות שרוצה לסגור את הבית ספר,

יואל גמליאל: אליאב, המועצה כל השנים,

יקותיאל תנעמי: סכומים מסוימים לאיגוד, אין שום בעיה להעביר. לא בדרך הזו. לא בדרך

הזו, ואני אומר פה, ויתקן אותי הגזבר, היא לא חוקית בעליל. היא לא

חוקית בעליל, נקודה. אני אומר את זה פה, חד וחלק. תקן אותי. זה חוקי

לבצע את העבודה שהמועצה?

יואל גמליאל: אני מבקש לא לענות לו.

יקותיאל תנעמי: אתה עובד מועצה בינתיים, אתה רוצה לענות? אל תתחפף אלי בכלל.

יקותיאל תנעמי: צריך לעשות פה סדר, יש פה עובדי מועצה ויש פה נבחרי ציבור. אז עובד

מועצה בתפקידו צריך לתת תשובה. זה הכל.

יואל גמליאל: יש לך טעות קוטי,

יקותיאל תנעמי: שהוא לא יזלזל בזה.

יואל גמליאל: אני אגיד עוד פעם, אני מיניתי את אליאב במסמך, שהוא אחראי על שיפוצי

קיץ, אם יש לך שאלות תשאל את אליאב.

יקותיאל תנעמי: אני שאלתי שאלה,

יואל גמליאל: אם יש פה חריגות, תשאלו את אליאב. אם אני מיניתי בן אדם במסמך

רשמי.

נחמיה עורקבי: אתה מינית אותו שיבצע את העבודות במועצה, או במתנ"ס או באיגוד?

יואל גמליאל: אני מיניתי אותו שישפץ את כל מוסדות החינוך בגדרה.

נחמיה עורקבי: של המועצה?

יואל גמליאל: של המועצה והאיגוד, והתיכון, והכל.

נחמיה עורקבי: האיגוד לא שייך למועצה.

יואל גמליאל: והתיכון, והכל. אני מיניתי אותו. יש עוד שאלות?

יקותיאל תנעמי: אני עדיין אומר, רבותיי, שהעברת הסכום הזה, אישור הסכום הזה, אתם

כחברי מועצה יש לכם פה אחריות, זה לא חוקי בעליל. אסור למועצה לממן.

המועצה יכולה לקבל החלטה להעביר כסף לאיגוד, תקבל את ההחלטה, אין

שום בעיה. זו העברה לא חוקית, נקודה. זה גוף בפני עצמו.

אליאב מזגני: עדיין החינוך בגדרה, עם כל הכבוד. ואם רוצים לסגור בית ספר בגלל מצב

תברואתי בעייתי,

יקותיאל תנעמי: אין לי שום בעיה, תקבל החלטה. אליאב, אני איתך, תקבל החלטה להעביר

לאיגוד סכום כך וכך לצורך זה, אין בעיה. אבל לא ככה, אתה הולך ועושה

עבודה ומשפץ, והמועצה תשלם? לא. זה לא עובד ככה.

יואל גמליאל: נחמיה, אתה מפריע. קוטי, אתה מפריע. המבנים של המועצה, משרד החינוך

מעביר למועצה כספי האיגוד לשיפוצים. ומי שרוצה לדעת יכול לדרוש מרפי

בן-חיים. המועצה אחראית על כל מבני הציבור כולל שיפוצים של התיכון,

וכולל בתי הספר.

יקותיאל תנעמי: תן לבדוק את זה.

יואל גמליאל: יקותיאל תנעמי הגדול והחכם, הנאור. במשך 5 שנים אישרת תקציבים של

חצי מיליון, ו-300, ו-400 ו-700, לאיגוד ערים לחינוך לשיפוצי קיץ. ובגלל

שאתה באופוזיציה, אתה רוצה שאני אראה לך?

יקותיאל תנעמי: אל תבלבל את המוח. אני אומר גם פה, אני אומר לפרוטוקול, ולענייננו,

אפשר לאשר את זה בצורה חוקית, אמרתי. ואמרתי שעשינו, כן. אפשר,

המועצה יכולה לקבל החלטה להעביר לאיגוד כסף. אפשר לקבל את

ההחלטה, לא ככה. המועצה לא יכולה להיכנס,

יואל גמליאל: קוטי, הצעקות שלך מעצבנות.

יקותיאל תנעמי: אני לא צועק.

יואל גמליאל: מי שאחראי על כל נושא שיפוצי קיץ הוא אליאב, כיו"ר וועדת מכרזים, והוא

עשה את המכרזים. והוא פעל בצורה הכי טובה שאפשר. ואני חושב שהשנה מוסדות החינוך בכל גדרה טופלו בצורה הכי טובה שאני יכול להגיד שהיה בשנים שאני נמצא במועצה המקומית. ואני חושב שאני יכול להגיד תודה לאליאב שחסך למועצה אלפי שקלים בשיפוצי קיץ.

מי בעד?

נחמיה עורקבי: רגע, מותר לי לשאול עוד שאלה? אני רוצה להבין דבר אחד, אנחנו דיברנו שאתה צריך להביא לנו את הקרן פיתוח. כמה כסף יש בקרן, אתה פה רוצה לאשר 2 ומשהו מיליון שקל. כמה כסף? מה סדר העדיפויות? מה התוכניות?

יואל גמליאל: אני אחזור ואני יגיד עוד פעם, ואני גם יגיד את זה בפעם העשירית, אולי תלמד. אנחנו יכולים להעביר פה תב"רים בסכומים שאנחנו מעבירים. משרד הפנים הוא זה שבדק, האם יש כיסוי לתב"ר, ואם אין כיסוי לתב"ר משרד הפנים לא מאשר. כמו שאני יכול להגיד לך, אני יכול עכשיו לאשר מאה מיליוני שקלים לסלילת כבישים, אני אגיע למשרד הפנים, אם לא יהיה את הכסף הוא לא יאשר. תאמין לי, שסמי קראווי אם הוא לא בודק שיש תקציב, ויגיד לך את זה אריה, הוא לא מאשר כלום. הם יותר נוקשים מישיבת המליאה. לכן אני אומר לך, סך הכל אנחנו מאשרים פה את הפרויקטים, ורק כשיש כיסוי משרד הפנים מאשר.

יקותיאל תנעמי: אם אני מבין את השאלה של נחמיה, נחמיה אומר, ומותר מדי פעם, בחציון, אפילו פעם בשנה, להציג בפני חברי המועצה מה מצב הקרנות כדי שנדע איפה אנחנו עומדים.

נחמיה עורקבי: לא לזה התכוונתי.

יקותיאל תנעמי: אם לא לזה התכוונת, אני מבקש את זה.

יואל גמליאל: מה שאני יכול להגיד לכם, חבל שאתם באמת חברי מועצה של שנים, ואתם לא למדתם קצת את החוקים. אבל כל רבעון אתה מקבל בתוך הרבעון בדיוק כמה יש בקרן קבוע, וכמה יש בשוטף, וכמה התקציב. חבל שאתם לא קוראים את הרבעון.

נחמיה עורקבי: סליחה, זה מה שביקשתי ממך. היות ואתה עם נסיון, מה ביקשתי ממך? אני

רוצה את התקציב.

יואל גמליאל: יגיע הרבעון, תקבל.

נחמיה עורקבי: סליחה, לא רוצה רבעון. החוק אומר שאתה צריך להביא לי את תקציב התב"רים לאותה שנה ותכנית עבודה. זה מה שאתה צריך להביא, כדי שנדע כמה יש בתקציב פיתוח, כמה יש בתקציב רשות המים והביוב. תכנית עבודה. ואחר כך למשרד הפנים אתה שולח וזה בסדר. לא שאתה מאשר לי גלובלית.

יואל גמליאל: מי בעד?

אריה לוינגר: 7 חברי מועצה בעד.

יואל גמליאל: מי נגד?

אריה לוינגר: שניים נגד.

ס"ק 4 – הגדלת תקציב בלתי רגיל מספר 894, פעולות לבטיחות בדרכים

בסך 37,500. המימון – הרשות הלאומית לבטיחות בדרכים, 30,000 שקל.

קרן עבודות פיתוח – 7,500

יואל גמליאל: מי בעד?

אריה לוינגר: פה אחד. הוחלט לאשר.

ס"ק 5 – הגדלת תקציב בלתי-רגיל מספר 756 – עבודות מים וחיבורי מים

בסך 300,000 ₪. המימון – קרן לעבודות פיתוח

יואל גמליאל: יש שאלות? מי בעד?

ניר בזק: איפה הולכים לבצע את החיבורי מים?

יואל גמליאל: בבתים חדשים.

ניר בזק: אני רוצה לדעת, תכתבו. אתה אומר הגדלה לחיבורי מים, לדעת איפה מחברים אותם.

יואל גמליאל: אני אשאל את הגזבר, אני לא יודע מי מהגזברים,

ניר בזק: יש רק גזבר אחד במועצה, אם אתה עוד לא הבנת.

יואל גמליאל: הוא עם ניסיון. אריה,

אריה לוינגר: לא, תשאל את הגזבר.

נחמיה עורקבי: זה לא אמור לצאת מקרן מים?

יואל גמליאל: חיבורי מים זה שייך לפיתוח.

אריה לוינגר: זה קרן מים, כשאני כותב המימון קרן עבודות מים, זה פיתוח מים.

יואל גמליאל: מי בעד?

נחמיה עורקבי: זה בפיתוח רגיל או קרן מים וביוב?

אריה לוינגר: מקרן מים. לא ביוב, מה שייך ביוב?

נחמיה עורקבי: מקרן למים, לא קרן פיתוח רגיל?

אריה לוינגר: תסתכל ברבעון, קרן פיתוח רגיל מתחלק לכמה חלקים.

נחמיה עורקבי: תגיד לי, כמה חשבונות יש לנו?

אריה לוינגר: מה זאת אומרת?

נחמיה עורקבי: יש לנו קרן פיתוח של סלילה, קרן של הביוב וקרן של,

אריה לוינגר: זה הכל ברבעון.

יואל גמליאל: נחמיה, זה חיבור לבתים חדשים.

מי בעד?

אריה לוינגר: 7 בעד.

יואל גמליאל: מי נגד?

אריה לוינגר: שלושה. מי נמנע? ארבעה נגד. לא יכול להיות, טעות שלי.

שישה בעד, טעות שלי.

אריה לוינגר: ס"ק 6 – הגדלת תב"ר 245 – גינון ופיתוח בגדרה. בסך של 500,000 ₪.

המימון – קרן עבודות פיתוח

יואל גמליאל: שאלות?

אליאב מזגני: זה שאלות גם לסעיפים הקטנים הבאים. עבודות גינון ופיתוח, תשתיות, יש

איזו תכנית?

יואל גמליאל: אני יגיד לך, פיתוח זה צינורות שמתפוצצים וצריך להחליף בקטעים מאד

גדולים.

אליאב מזגני: אתה מדבר איתי על גינון.

יואל גמליאל: גינון ופיתוח שאלת.

אליאב מזגני : יש תכניות לקרן הפיתוח בתכנית של המועצה? מי אחראי על זה במועצה?
יואל גמליאל : ליאור.

אליאב מזגני : יש רחובות?

ליאור מדהלה : יש דברים שהם מתוקצבים ספציפית. כלומר, כמו שעשיתם לדוגמא שיקום
גן דולב, במליאה הקודמת. ויש דברים שהם מוחלטים על פי הצרכים שלנו.
לדוגמא, יש גן ברחוב סמדר שלא תוקצב אף פעם באופן ספציפי. אבל אנחנו
צריכים לתת שם שירות לתושבים שגרים שם. אז זה לא דברים שמתוכננים
במזרח גדרה.

אליאב מזגני : שאלתי אם יש תכנית?

נחמיה עורקבי : אתה לוקח כסף שאתה עושה בו מה שאתה רוצה בפועל.

יקותיאל תנעמי : בדיוק, מה שאתה רוצה.

אליאב מזגני : יש תכנית?

יקותיאל תנעמי : לא אתה חלילה, אומרים לך תעשה,

יואל גמליאל : אליאב, אתה כועס על הציבור.

אליאב מזגני : אני שואל שאלה.

יואל גמליאל : זה של הציבור.

אליאב מזגני : אני שואל אם יש תכנית. יש גן X, לדוגמא, הוא אומר גן סמדר, לא משנה, גן
סמדר בעדיפות שלישית, רביעית, אם יש גן X, אני יודע שמדברים על
תושבים. אנחנו רוצים לדעת מה קורה איתו? האם יש תכנית? זו השאלה.

יקותיאל תנעמי : אין תכנית. ליאור אמר אין תכנית. אם תהיה תכנית, אני מסכים עם מה
שאליאב אמר, ואני חושב שכך צריך להיות, צריכה להיות תכנית של איזה
גנים משפצים, לעבוד בצורה מסודרת, ולא על פי קפריזה של מישהו היום
אני החלטתי שאני עושה בגן הזה איזה מתקן, ובגן הזה מתקן.

יואל גמליאל : אני רוצה להגיד לך יקותיאל תנעמי העביר בתקציבי עבר 2 מיליוני שקלים,
אנחנו שומרים על הקופה הציבורית, אז זה 500. אז קוטי תנעמי יש לו זיכרון
קצר, זה בעיה. כמה שבן אדם יותר חכם הוא לא זוכר. אבל זו ההבדל בין
הקואליציה לאופוזיציה. הזיכרון משתנה.

יקותיאל תנעמי: הזיכרון לא משתנה לחלוטין. גם כקואליציה בקדנציה הקודמת, אישרנו פה, אני דרשתי, יחד עם מיקי, סדר עדיפויות. רפי חנינה פה, בבקשה, הוא מהנהן. אז לא לומר קואליציה-אופוזיציה. אני ענייני. כנראה שיואל אצלך משתנה. בואו נהיה אמיתיים,

יואל גמליאל: אליאב, תקציב פיתוח זה תקציב שחלק מהישוב, זה דברים שהם קורים, לא כיבוי שריפות. מה שרשום בתוכניות רשום לך,

יואל גמליאל: רפי, אני אתן לך דוגמא. ברחוב יששכר הידוע התפוצץ הצינור ומחליפים עכשיו 20 מטר צינור, וזה כולל מדרכה וכבישים. וזה היעוד שלו. אתה הולך להחליף קטע מאד גדול, וזה לא תיקון.

(נכנסים אחד לדברי השני – ג.ר.)

יואל גמליאל: יש פה תכנית מסודרת שבאים ורוצים להעביר אותה.

ירון בן-נון: אני רוצה לשאול שאלה. אנחנו, אם נגיע לסעיף הזה, סעיף 11, בדו"ח ביקורת שהעביר המבקר, כתוב כאן "חלק מהתב"רים כוללנים ולא מוגדרים בבירור מהות הדבר". באותה נשימה יש לנו היום כאן שלושה תב"רים שהם נקודתיים, תיכף נראה מי ראשון, מי שני ומי שלישי. אבל הם נקודתיים. אנחנו עכשיו מצד אחד הולכים לאשר, ועשינו את זה, קיבלנו על זה הערה. וכתוב כאן "לא יחזור הליקוי על עצמו", לא חוזר על עצמו. עוד לפני שדנו כבר הליקוי חוזר על עצמו? ולכן אני אומר עוד פעם, אמר כאן רפי דבר, שאני חושב שהוא נכון. אנחנו גם כן זוכרים בשעתו יואל, הצלחנו בחלק, ועשינו תכנית רב-שנתית, וקבענו סדרי עדיפויות. בדיונים שאתה זוכר אותם יותר טוב ממני. אם התפוצץ צינור אין קשר בין הדברים. אתה מתקן את הצינור, ואחרי זה,

יואל גמליאל: זה לא תיקון ירון, זה החלפה. החלפת קטעים, מה, תחכה שהכל יתפוצץ?

ירון בן-נון: אני לא מדבר על זה. אתה מדבר על החלפה, זו משימה אחרת לגמרי. נכון שזה נותן לך גמישות, ואני מסכים עם זה.

יואל גמליאל: אנחנו מנהלים ישוב, ואתה ישבת פה בכיסא.

ירון בן-נון: ולכן אני אומר.

יואל גמליאל: כשמנהלים ישוב הדברים לא צפויים, שאתה אומר היום אני יכול לתכנן, אלה דברים שקורים, ואלה הדברים שאנחנו יכולים לבצע ולטפל בישוב.

ירון בן-נון: תסתכל על הליקוי הזה מהביקורת. אתה לא יכול בנשימה אחת לאשר את זה, ובישיבה אחרת אתה אומר "לא יחזור על עצמו". אז מה? עוד לפני שדנו כבר חוזרים על זה? זה קצת להכין שיעורי בית ולראות על מה הדו"ח. גם אם התכנית יוצרת גמישות, אתה אומר ה-500 האלה זה מאה לכאן, 400 לכאן, או הפוך, זה נראה אחרת, כי בסוף כולנו כאן דירקטורים, כולנו כאן בסוף צריכים, אנחנו מאשרים עכשיו גמישות תפעולית, אני מסכים איתך. אבל הגמישות הזאת לא יכולה לעמוד במבחן הביקורת, והיא לא עומדת במבחן הביקורת. אתה גם אומר כאן, במסגרת, הליקוי לא יחזור.

יואל גמליאל: ירון, מה שלא יהיה תקין משרד הפנים לא יאשר. אנחנו מאשרים פה דברים, עובר למשרד הפנים לאישור. לכן, כמו שאתה יודע, יש דברים, ואם זה לא תקין, משרד הפנים לא יאשר. ואני אומר לך, זה תקין, כי ישוב לא יכול להתנהל בלי תב"ר כזה. כי פשוט אי אפשר להגיד שזה תב"ר א' וזה תב"ר ב', אי אפשר. ואתה יודע את זה, ואתה יושבת פה, ואנחנו אישרנו לא 500, אישרנו פעמיים שני מיליוני שקלים, פעמיים. בתב"ר כזה כדי לתת מענה למה שקורה בישוב. אז כמו שאומרים, יש הבדלים בין הקואליציה לאופוזיציה, ופתאום.

יש עוד שאלות?

נחמיה עורקבי: אז אם ככה, היית מפריד את התב"ר. יש לך תב"ר גינון, תעשה את הגינון. ופיתוח מה שאתה אומר לקווי מים, בדרך כלל כשהולכים,

יואל גמליאל: אני נתתי דוגמא, יש דוגמא. לא אמרתי לך מה.

נחמיה עורקבי: אתה מקודם דיברת על החלפת קווי מיעם. כשאתה מדבר על החלפת קווי מים, בדרך כלל, עד כמה שאני יודע ומבין, לוקחים קטע, עושים אומדן, ויש לנו פה את האיש תשתיות שהוא יודע איך עושים, והולכים לקטע קטע. זה לא עניין של פיצוץ, יש פיצוץ מחליפים את כל הקו. פה זה לא.

ליאור מדהלה: אני חייב להגיד משהו. פיתוח זה מושג מאד רחב. זה לא נקודתי, זה יכול

להיות עבודות עפר, זה יכול להיות תימוך, זה יכול להיות שבירה, חפירה, הריסה, בניית מסלעות, ויצירת טראסות כאלה ואחרות. זה דבר מאד רחב.

נחמיה עורקבי: זאת אומרת, שזה נותן לך צ'ק פתוח לקבל מה שאתה רוצה?
 ירון בן-נון: מה שאתה נתת קודם על רחוב סמדר היא דוגמא טובה. גם אתה וגם אני מנסים לאמוד כמה כסף זה יעלה לנו. והגענו ל-350 אלף שקלים.
 ליאור מדהלה: זה לא אומר שמשקיעים, אבל אם רוצים קצת לנקות את, לשתול 30-40 עצים שם, זה המקורות.

(נכנסים אחד לדברי השני – ג.ר.)

יואל גמליאל: מי בעד?

אריה לוינגר: שישה בעד.

יואל גמליאל: מי נגד?

אריה לוינגר: ארבעה נגד. שישה בעד. הוחלט לאשר.

ס"ק 7 – הגדלת תב"ר מספר 764 – בניית בית ספר "אוהל שלום" בסך

52,344 ₪, למטרת רכישת ציוד וריהוט לכיתות חדשות. מימון – הקצבת

מפעל הפיס.

העברתי לכם, קיבלנו הקצבה ממפעל הפיס.

יואל גמליאל: מי בעד?

אריה לוינגר: פה אחד.

ס"ק 8 – כנ"ל – הגדלת תקציב תב"ר 830 – בניית בית ספר "נאות

ראשונים", ע"ס 119,854 ₪ - למטרת רכישת ציוד וריהוט לכיתות חדשות.

המימון – הקצבת מפעל הפיס

יואל גמליאל: מי בעד?

אריה לוינגר: פה אחד.

אישור הגדלת תב"ר מספר 899 – רכישת שרתים לבית המועצה על סך

40,000 ₪.

נחמיה עורקבי: דיברנו על זה לפני יומיים, שלושה, חודש גג.

אריה לוינגר: הגזבר יסביר לכם.

נחמיה עורקבי: 120 אלף שקל. האומדן היה לפני חודש, אני לא מדבר על אומדנים שקותי דיבר רחוקים.

יואל גמליאל: מי בעד?

דובר: רגע, הוא צריך עוד להסביר. תן לו להסביר.

יואל גמליאל: אתם לא יודעים שכל השרתים קרסו במועצה?

דודי יהלומי: אני רוצה להסביר. אנחנו עשינו מהלך של רכישה. קודם כל, של עשרה שרתים, זה נקרא blade-in, זה שרתים בטכנולוגיה מאד גבוהה. השרתים האלה אנחנו קנינו אותם מיד שנייה, משומשים. וחסכנו בכך סדר גודל של משהו כמו 20,000 דולר למועצה. זה שרתים מאד יקרים, שהצלחנו לקנות את זה מחברת הייטק, בעצם יד שנייה. הפתרון הזה אמור לספק לנו פתרון לטווח מאד רחב, להרבה מאד שנים. ה-40 אלף שקל הנוספים הם על מנת לייצר חיבור בין כל המערכת שנדרשת של המוקד 106 שעכשיו מועבר לבניין המועצה, ושהוא יהיה כיחידה אחת של המערכת, ולכן ההגדלה הזאת שנדרשת. אבל על מנת רק לדעת, לסבר את האוזן, יש פה חסכון ניכר מאד ברכישה שביצענו.

אליאב מזגני: סליחה, לא הבנתי, 40,000 זה לא על השרתים, זה על החיבור של המוקד.

דודי יהלומי: זה על החיבור של המוקד.

יואל גמליאל: זה חיבור שרתים.

אליאב מזגני: אז המלל לא נכון.

יואל גמליאל: זה חלק מהשרתים. זה בתב"ר של השרתים.

דודי יהלומי: בתב"ר של רכישת השרתים. כן.

נחמיה עורקבי: עד שמדברים על השרתים, אני לא מבין, אין הצעות מחיר במועצה? אין מכרזים? כמה הוצאה היתה פה? מה זה יד שנייה?

אליאב מזגני: אני רוצה לשאול שאלה, אני יכול לדעת ממי קנו את זה? יד שנייה, בלי מכרז, בלי הצעות.

דודי יהלומי: בודאי. היו הצעות,

נחמיה עורקבי: אין מכרז? יד שנייה?

דודי יהלומי : זה לא מכרז, זה הצעות מחיר. היו הצעות מחיר.

נחמיה עורקבי: מה היה סך הרכישה?

אליאב מזגני: יש פה משהו לא ברור לי. היו הצעות מחיר, אתם נתתם שלושה אנשים

שיתנו הצעות מחיר?

דודי יהלומי: בודאי.

נחמיה עורקבי: אז שלושה היו יד שנייה?

דודי יהלומי: לא. אז אני אומר, אני קיבלתי על שולחני הצעות מאד יקרות של חברות

ציוד חדש. ואני ביקשתי לבדוק את האפשרות של לרכוש שרתים משומשים.

ובדקנו את הנושא, ורכשנו.

נחמיה עורקבי: ומי אישר את זה?

דודי יהלומי: את מה?

נחמיה עורקבי: את הקנייה של השרתים מיד שנייה?

דודי יהלומי: מי אישר את זה? על פי חוות דעתו המקצועית של איש המחשבים אצלנו,

שהוא בדק את הנושא. לאחר שגם אני, ביחד איתו, ביקשתי לראות את

הפתרון הזה ברמלה. בדקתי את זה, ועל פי חוות דעתו המקצועית, כולל אבי

ברוך, שהשרתים האלה נותנים לנו פתרון מצוין, עם אחריות שיש לנו עליהם.

נחמיה עורקבי: היתה וועדת מכרזים בנושא? ישבה?

דודי יהלומי: אם היתה וועדת מכרזים?

נחמיה עורקבי: כן, בנושא הזה, היתה וועדה? מישהו שישב מהנבחרים, מהאנשים שיודעים.

דודי יהלומי: זה לא היה מכרז, אלה היו הצעות מחיר.

יקותיאל תנעמי: מה היתה עלות הרכישה?

דודי יהלומי: עלות הרכישה היתה 55,000 שקלים פלוס מע"מ.

יקותיאל תנעמי: כמה זה בסוף?

יואל גמליאל: זה בסדר, זה עומד בהצעות מחיר.

יקותיאל תנעמי: ממש לא עומד.

אליאב מזגני: מותר על שתיים, על יד שנייה. אני יכול לדעת ממי קניתם את זה? שם

החברה שקניתם?

יואל גמליאל: תקבל הכל.

דודי יהלומי: אתה תקבל הכל, אין בעיה.

יקותיאל תנעמי: לא, עכשיו.

דודי יהלומי: אני לא זוכר את שם החברה.

יקותיאל תנעמי: אתה לא זוכר ממי קניתם? אתם לא זוכרים כלום פה.

דודי יהלומי: סליחה, מה לעשות שאנחנו מטפלים בעשרות ומאות רכישות, אז לא זוכרים את הכל.

דני דורון: אני קניתי לבן שלי מחשב ולמשרד שלי שרת, קניתי את זה יד שנייה, אני לא יודע אצל מי היה קודם.

דודי יהלומי: צודק, אין בעיה. אני לא זוכר את שם החברה, אני יכול להעביר לך, אין בעיה.

(נכנסים אחד לדברי השני – ג.ר.)

דני דורון: תאמין לי, אני במקרה יודע את זה בגלל כל הנושא של הביטוח, הם עשו מהלך מבריק.

יקותיאל תנעמי: תאמין לי, לקנות יד שנייה זה אחד הדברים הכי גרועים שיכולים להיות. ועוד שאלה שלא קשורה בכלל.

דודי יהלומי: אני יגיד לך למה זה לא רלוונטי, מה שרלוונטי זה לבדוק את ההצעה הספציפית.

יקותיאל תנעמי: השאלה שלי אחרת. אריה, זו שאלה שמופנית יותר אליך, כי אתה יותר בעניינים. כל המערכת של המועצה היא לא סגורה עם החברה שאנחנו מקבלים ממנה שירות? איך קוראים לחברה הזאת? למיטב זכרוני, גם ציוד.

דורית בן-בוחר: אף חברה לא עושה חוזה עם ציוד.

יקותיאל תנעמי: היה לנו אריה? לשדרג לנו. עזוב אותי רכישה, החברה הזו אמורה לספק לנו מערכת מחשבים, את הברזל.

דודי יהלומי: איזה חברה?

יקותיאל תנעמי: מטרופולין נט.

דודי יהלומי: לא. מטרופולין לא אמורה לספק.

יקותיאל תנעמי: אתה בטוח? יכול להיות שאני טועה. שאלתי את אריה, אריה אומר שהוא לא יודע. אתה ראית את זה? למיטב זכרוני על זה דיברנו, אתה לא היית פה, שאנחנו עושים המון כסף רק בזה. בגלל זה זכור לי, שהיא אמורה לתת לנו את הברזל גם.

יואל גמליאל: אנחנו נשאל את ירון. ירון אתה עשית חוזה עם מטרופולין נט.

יקותיאל תנעמי: מה אתה שואל אותו?

יואל גמליאל: אני שואל את ירון, הוא עשה את החוזה. אני לא מכיר את החוזה. תדע לך, ירון זוכר את כל החוזים שהוא חתם. נשאל את ירון.

(נכנסים אחד לדברי השני – ג.ר.)

נחמיה עורקבי: אני רוצה לשאול שאלה, את הגזבר דווקא. דודי, אני פשוט לא הבנתי. וועדת קניות אישרה, או שאתה אישרת את הקנייה? אני רוצה להבין את זה, מי אישר את הקנייה הזאת? זה מה שחשוב לי.

דודי יהלומי: היו הצעות מחיר.

נחמיה עורקבי: למי נתנו אותן? לך, אתה ישבת עם יואל והחלטתם?

דודי יהלומי: זה עבר את הבחינה של מנהל התפעול, יהודה סמדג'יה כאחראי על התחום הזה של המחשוב, בין היתר. בין יתר התפקידים שלו. לאחר שגם אולג, איש המחשבים, נתן את חוות דעתו המקצועית, שזה פתרון שהוא נותן לנו פתרון מלא לצרכים שלנו. וכמובן זאת היתה ההצעה הזולה ביותר באופן משמעותי מהצעות אחרות שקיבלנו. מה גם שפה קיבלנו עשרה שרתים אל מול ארבעה שרתים בפתרון של שרתים חדשים, כך שקיבלנו לא רק הצעה שהיא זולה באופן מהותי, אלא קיבלנו פה גם עוד שישה שרתים. יש לנו היום מערכת של עשרה שרתים, ועל בסיס הנושא הזה אישרנו. ראש המועצה ואני אישרנו.

נחמיה עורקבי: אני קודם כל, מודה ומתוודה, אני לא מבין במחשבים. אני לא מבין במחשבים אבל אני מבין קצת בנוהל. יש דבר אחד שאני לא הבנתי, אתה אומר שמישהו אישר את הקניה בפועל, בדק את הקניה, זה יהודה סמדג'יה,

דודי יהלומי: כמנהל אמ"ח. כמנהל המקצועי של התחום, כן.

נחמיה עורקבי: של תחום המחשבים?

דודי יהלומי : תחום המחשבים בין היתר.

נחמיה עורקבי : והוא אישר לך את הקנייה?

דודי יהלומי : כן, בהחלט.

נחמיה עורקבי : וזה מספיק לדעתכם?

דודי יהלומי : זה יחד עם חו"ד המקצועית של איש המחשבים של המועצה.

נחמיה עורקבי : לקנות יד שנייה? ואנחנו פה מיותרים אם ככה. אנחנו מיותרים. אתם לא

אמורים להביא את זה אלינו ולאשר בוועדת קניות, או להביא אלינו לאשר

יד שנייה.

דובר : מה זה וועדת קניות?

דודי יהלומי : צריך להבין, יש אחריות על ציוד מחשבים. צריך להבין זה לא העניין של יד

ראשונה או שנייה. יש אחריות. אנחנו וידאנו שיש.

נחמיה עורקבי : כמה זמן אחריות יש?

יואל גמליאל : דודי, אני מבקש מהרגע הזה, תענה לשאלות ענייניות, ענית כמו שצריך,

מספיק.

ירון בן-נון : השרתים הם שרתים חדשים או שרתים יד שנייה?

יואל גמליאל : יד שנייה.

ירון בן-נון : ומי חוץ מיהודה סמדג'ה –

יואל גמליאל : מי שהביא את ההצעה, זה היה אבי שמצא את זה עם אולג, שבחנו את זה

ביחד עם יהודה, וזה נותן מענה ל-20 שנים הבאות.

נחמיה עורקבי : מי מוסמך לאשר את הסכום בקנייה?

יואל גמליאל : מה לעשות? אני יגיד לך את האמת? הסמיכו בן אדם אחד רק לאשר, אותי

ועוד אחד.

נחמיה עורקבי : לאשר את ההצעות מחיר?

יואל גמליאל : לא, אני אישרתי את ההזמנה.

נחמיה עורקבי : את ההצעות מחיר אני מדבר.

יואל גמליאל : אני לא מתעסק בהצעות מחיר, אם אתה לא יודע. אני מודיע לך מראש, אני

לא מתעסק בהצעות מחיר.

נחמיה עורקבי: אני יודע, בשביל זה השאלה שאני שואל. מי אישר לקנות יד שנייה?

יואל גמליאל: אני יגיד לך את האמת, אתה שואל הרבה שאלות.

נחמיה עורקבי: זה התפקיד שלי, יואל. התפקיד שלך הוא לבצע את העבודה, ואתה אכן מבצע מעולה.

יואל גמליאל: אתה מבסוט ממה שקורה?

נחמיה עורקבי: בחלק מהדברים כן, בחלק מהדברים יש לי סימני שאלה שאני לא מבין. התפקיד שלך אתה מבצע אותו כראוי, אז תכבד אותי.

יואל גמליאל: עניתי לך. כמו שאתה יודע, גם בשפ"ע יש אנשים שנותנים הצעות מחיר והם מאשרים, ויש את הנהלים של המועצה שהם במשך שנים, וגם אם יש לך בעיה יש לך כמה אנשים בגוש, כמו אליאב, שהוא אחראי מכרזים. והיה לך את ירון בן-נון שהיה ראש מועצה שגם היה יו"ר וועדת רכש. תשאל אותו, הוא ייתן לך פירוט.

יקותיאל תנעמי: וועדת רכש אישרה את הקנייה הזאת?

דודי יהלומי: וועדת רכש, עד כמה שידוע לי לא היתה,

יקותיאל תנעמי: נכון, אתם צודקים.

יואל גמליאל: מי בעד?

אריה לוינגר: שישה בעד.

יואל גמליאל: מי נגד?

אריה לוינגר: שלושה נגד. שישה בעד, שלושה נגד. הוחלט לאשר.

ס"ק 10 – אישור בחירת שם לבית ספר חדש "רימונים", במקום "נאות

ראשונים

ע"פ מכתבה של מנהלת בית הספר התקיים תהליך דמוקרטי בו בחרו

תלמידי בית הספר שם חדש, ביי"ס רימונים.

יואל גמליאל: מי בעד?

אריה לוינגר: כולם בעד. פה אחד.

ס"ק 11 – אישור פתיחת חשבון בנק נפרד בבנק הפועלים בגדרה, ע"פ

הוראות החוק, היטל בשל צריכת מים עודפת. זה היטל בצורת. הוראת שעה

לחוק התייעלות הכלכלית, תיקוני חקיקה, ליישום התכנית הכלכלית**לשנים 2009 – 2010**

יואל גמליאל: מי בעד?

יקותיאל תנעמי: יש לי משהו להעיר. אני רוצה לומר לכם שאני חושב שפה כולנו חייבים לעזור לראש המועצה שלנו. אני ראיתי את יואל מתנגד, הוא יבטל את ההיטל הזה. לא יכול להיות שהמדינה תכפה עלינו להיות גובים, אפילו יצאו להפגנות, המועצה עשתה פרסומים. אני אומר רבותיי, אסור לנו לתת יד לממשלה באישור חשבון בנק הזה. חייבים להתנגד, שהממשלה תפתח את החשבון בנק. הם רוצים שאנחנו נהיה גובים. אני איתך יואל, ואני חושב שכולנו צריכים היום להתנגד. יואל אמר "לא יגבה את ההיטל הזה". ולכן אני אומר, אתם רציניים? אתם מבינים מה שאני אומר? אסור לנו לאשר. המועצה הזאת לא תעשה את החשבון. שיבוא שר הפנים, שיפתח את החשבון. אני לא אעשה עבור הממשלה את הגזירה הזאת. בכל הכבוד. אני חושב שצריך להתנגד.

יואל גמליאל: נחמיה, קוטי צודק, אנחנו פעלנו, אנחנו שבתנו, אנחנו הפגנו. היום אין מה לעשות, חוק זה חוק, ונגד החוק אין מה לעשות.

יקותיאל תנעמי: אז למה שבתת? כמה עלתה לנו השביתה הזאת?

יואל גמליאל: אתה יודע כמה לחצתי על וועדת כספים? לא ישנתי בלילות בגלל החוב הזה.

יקותיאל תנעמי: אני יודע שלא ישנת בלילות. כמה עלתה לנו השביתה הזאת?

יואל גמליאל: לא עלתה לנו, זה דווקא חסך. עובדי מועצה לא התקשרו.

יקותיאל תנעמי: כמה עלו לנו האוטובוסים. אני שואל ברצינות. כמה עלתה לנו ארוחת צהריים, כל עובדי המועצה יום עבודה. אז למה עשינו את זה, בשביל מה? אתה אומר חוק זה חוק.

יואל גמליאל: אתה נגד עובדי המועצה?

יקותיאל תנעמי: אתה נגד עובדי המועצה. רבותיי, אני חוזר ואומר, אני חושב שאנחנו צריכים להתנגד, לא לפתוח את החשבון.

יואל גמליאל: מי בעד? ששה בעד - לפתוח חשבון.

מי נגד? שלושה נגד

יקותיאל תנעמי: אתה עכשיו נתת את ידך לגבייה מהתושבים.

ס"ק 12 – זה סעיף טכני. הגדלת תב"ר מספר 895 – רכישת מחשבים בבתי

הספר בגזרה בסך 2,084 ₪.

סך הכל התב"ר לאחר הגדלה 352,084. לפני כן היה 350,000 שאישרנו בישיבה הקודמת.

יקותיאל תנעמי: אתה לא יכול, אם זה לא מדויק, אתה חייב להגיד.

אריה לוינגר: עכשיו תיקנתי.

יקותיאל תנעמי: מה זה עכשיו תיקנת?

אריה לוינגר: המימון – הקצבת מפעל הפיס. זה סעיף טכני, פשוט להתאים בין התב"ר להקצבה.

פה אחד.

אותו כני"ל – ס"ק 13 – הגבלת תב"ר מספר 886 – ציוד וריהוט מוסדות

חינוך בסך של 80,000 ₪.

סה"כ התב"ר לאחר הגדלה 165,000 ₪. המימון – הקצבת מפעל הפיס.

יואל גמליאל: מי בעד?

אריה לוינגר: פה אחד.

אותו דבר, גם טכני. ס"ק 14 – הגדלת תב"ר מספר 893 רכישת מחשבים

לגני ילדים ע"ס 9,296.

סה"כ התב"ר לאחר הגדלה 63,296. יש כאן טעות קטנה. המימון – הקצבת מפעל הפיס. זה היה 54,000 שקל.

יואל גמליאל: מי בעד?

אריה לוינגר: פה אחד.

ס"ק 15 – אישור תקציב בלתי-רגיל מספר 906, סלילת מדרכה ברחוב

הנשיא מצד דרום, ע"ס 250,000 ₪. המימון – קרן עבודות פיתוח

יואל גמליאל: שאלות יש?

יקותיאל תנעמי: ליאור צריך להסביר לנו.

ליאור מדהלה: יש פה איזה שהוא בלבול. כולם מתבלבלים, הנשיא הוא הנשיא בן-צבי. אז יש פה איזו שהיא בעיה, בין הנשיא זה לנשיא בן-צבי. מדובר על רחוב הנשיא בן-צבי.

יואל גמליאל: זה שבטי ישראל עד כניסה לנשיא. זה עבודה רצינית שם.

ליאור מדהלה: זה כביש 40 – הרצל. זה שבטי ישראל. זה הנשיא, וזה בן-צבי. מדובר על זה. דובר: איפה קדרון?

ליאור מדהלה: כל זה, זה הצד הצפוני זה קדרון, לכל האורך. אנחנו משקמים את המדרכה. יואל גמליאל: בצד של איזי. אתה לא יודע? (נכנסים אחד לדברי השני – ג.ר.)

ליאור מדהלה: אני אסביר לכם הכל. יש פה כמה בעיות במדרכה הזאת. א', אבני השפה, הם בחמישה ס"מ. למה? לא יודע. היסטוריה. ב', השיפועים שם מאד רדודים, כלומר, כנראה נצטרך להניח אבן תעלה לכל האורך. האבן תעלה, הדיוק בבניה שלה הוא מאד גבוה, היא צמודה לאבן שפה. אז יש פה הרבה שלוליות לכל אורך המדרכה. אני מרים את המדרכה, ואני אעשה אבנים משתלבות, ואני אטע עצים. ואני אעשה מדידה ותכנון, וזה התקציב.

יקותיאל תנעמי: מדידה ותכנון, זה התקציב? 50,000?

ליאור מדהלה: הכל, כן.

יקותיאל תנעמי: תכנון, מדידה והביצוע 250?

ליאור מדהלה: כן.

יקותיאל תנעמי: זה מעט כסף.

ליאור מדהלה: זה רק מדרכה, מה יש לך? קוטי?

יקותיאל תנעמי: קירות? מישהו עשה אומדן אמיתי?

ליאור מדהלה: איזה קירות?

יקותיאל תנעמי: אתה עשית אומדן?

ליאור מדהלה: כן, איזה קירות יש לך שם?

נחמיה עורקבי: השיפוע של המים נוטה לכיוון הניקוז. אתה מדבר איתי על המדרכה

והשיפוע, ואני שואל שאלה אחרת. היות ויש שם סף רחב, לא יתנקז במים. בין הכביש למדרכה, ואז לא תהיה שלולית אם אני חונה, ואני רוצה להיכנס לתוך הבית מהכביש. השאלה אם לא כדאי לנו לבדוק ולהרים את הכביש עם הטיה, כי הניקוז הוא מצד שמאל.

ליאור מדהלה: הניקוז הוא בצד שלך. אם אתה מסתכל לשבטי ישראל אתה תראה פה נקזים. יש פה בצד שמאל של הכביש, אתה תראה רשתות שם. נכון? אם יש רשתות סימן שהשיפוע הוא דווקא בצד הזה.

נחמיה עורקבי: אני שואל שאלה אחרת, לא תהיה שם הצפה כמו שכל שנה? כמו שיש אצל רפי לדוגמא. רפי מחנה את האוטו, לא יכול לרדת כי הכל מוצף מים.

ליאור מדהלה: אני אומר לכם שוב, השיפועים שם הם מאד-מאד-מאד קטנים לכל אורך הכביש. הסיבה הזאת שאני מניח אבן תעלה, ואת האבן תעלה אתה יכול להניח אותה בצמוד לאבן שפה שיפוע של חצי אחוז, והמים זורמים. ובאספלט קצת קשה לבצע את זה.

נחמיה עורקבי: לכן אני אומר לך, תגדיל קצת את התב"ר.

יקותיאל תנעמי: אבל הוא אומר לך שזה מספיק.

נחמיה עורקבי: זה לא יהיה מספיק, אני מודיע לך.

ליאור מדהלה: אתה רוצה להגדיל, תגדיל.

יקותיאל תנעמי: אל תגדיל, אני לא מסכים להגדיל, אני אומר שזה לא יספיק.

(נכנסים אחד לדברי השני – ג.ר.)

יואל גמליאל: אנחנו חוזרים ואומרים, זה אומדן של ליאור, לכן כשאנחנו מוציאים אומדן יש לזה תכנון. ואם נביא עכשיו תכנון כללי, מה תגידו לי? זוועות. נכון? עכשיו אנחנו מביאים אומדן, אם המתכנן יטען שצריך יותר, נביא את זה למליאת המועצה.

אליאב מזגני: לגבי מדרכות וכבישים, לגבי רחוב פינס האם יש תכנית גם? מה ראשון ומה שני?

יואל גמליאל: יש תוכניות גם לגבי רחובות, אבל השאלה היא אם אנחנו נכנסים לרח' לוי, השאלה אם אנחנו מחליטים להיכנס כולל הפקעות, או להיכנס בנתון הקיים.

שזה הבדלים באישורים. בגלל זה אני אומר, כל דבר לגופו של עניין.

אליאב מזגני: פינס, זה רחוב של חובה. האם יש תוכניות?

(נכנסים אחד לדברי השני – ג.ר.)

יואל גמליאל: חבריה, אנחנו נמשיך את הישיבה. אנחנו אישרנו את התוכניות. למשל את

קק"ל, אישרנו את הרצפלה, אישרנו הרבה רחובות. בסופו של דבר אני גם

מבקש באמת. חבריה, אני יכול להגיד לכם שאנחנו הגענו סופסוף למצב

שנחמיה מצביע בעד, אז אני מבקש לא להפריע.

נחמיה עורקבי: אני שמח, אבל אם תסתכל בפרוטוקולים תראה כמה פעמים אמרת את זה

"סופסוף הוא מצביע בעד". אני מולך, זה בסדר.

יואל גמליאל: מי בעד?

אריה לוינגר: פה אחד. הוחלט לאשר.

ס"ק 16 – אישור תב"ר 907, סלילת מדרכה ברחוב פינס בסך 200,000 ₪,

מימון – קרן לעבודות פיתוח

יואל גמליאל: יש שאלות?

אליאב מזגני: 200 אלף שקל רחוב כזה גדול?

ליאור מדהלה: אני אסביר על איזה קטע מדובר.

יואל גמליאל: אנחנו לא ניתן לכם לבזבז לנו את הכסף סתם. אני לא אתן לכם להעלות

סתם את התב"רים שלא יאשרו לי משרד הפנים את התקציב. אני מכיר

אותו.

יקותיאל תנעמי: אני חושב שפינס זה אחד הרחובות של גדרה,

ליאור מדהלה: אבל לא מדברים על הקטע הראשי, תן להסביר.

יקותיאל תנעמי: אני מציע לאשר לעשות את כל המדרכות ברחוב פינס.

יואל גמליאל: בסך 8 מיליון שקלים?

יקותיאל תנעמי: בכמה שזה עולה.

יואל גמליאל: לא, אל תתחמק.

יקותיאל תנעמי: אני רוצה שזה גם יבוצע. אני לא רוצה שזה יהיה פופוליסטי כמוך. אם

ליאור יצהיר פה לפרוטוקול,

יואל גמליאל: חזרת בך קותי?

יקותיאל תנעמי: לא חזרתי, שנייה.

יואל גמליאל: אתה מוכן להעלות את זה?

יקותיאל תנעמי: אני מעלה את זה.

יואל גמליאל: אני מעלה את ההצעה של קותי. לפי תוכנית ואומדן של רחוב פינס ע"ס 8

מיליוני שקלים שליאור עשה בזמנו, אני מעלה את ההצעה של יקותיאל

תנעמי, ומעלה פה את התב"ר ל-8 מיליון שקלים, ובעצם מוחק את הנושא

של 200 אלף שקלים מדרכה. מי בעד?

פה אחד.

אריה לוינגר: **ס"ק 17 – אישור הגדלת תב"ר 824 –**

נחמיה עורקבי: סליחה רגע, יואל. יש לי שאלה על התב"ר הזה. זאת אומרת,

יואל גמליאל: אמרנו הצבעה. אני מבקש סעיף 17.

נחמיה עורקבי: אני לא הצעתי את זה. יש לנו תכנית של 8 מיליון, וזה אמור כל הכביש בפעם

אחת, לא בחלקים.

יואל גמליאל: אדוני, אתה הצעת הצעת-תב"ר על סך 8 מיליון ברחוב פינס. אישרנו. בואו

נעבור לסעיף 17.

נחמיה עורקבי: אבל אתה אמרת בהתאם לתכנית של ליאור.

אריה לוינגר: **ס"ק 17 – אישור הגדלת תב"ר מספר 824, שיקום רחוב שבטי ישראל ע"ס**

80 אלף ₪. המימון – קרן עבודות פיתוח

זה הצד הצפוני של שבטי ישראל.

יואל גמליאל: קותי, רציתי להגיד לך שזה בדיוק היה המדרכה במקביל לבהר"ן שאתה

התנגדת.

יקותיאל תנעמי: באמת משנה, אני לא התנגדתי, אני רוצה את הכל.

ליאור מדהלה: רחוב שבטי ישראל שיקמנו את החלק הצפוני, ושיקמנו את החלק הדרומי,

עשינו קרצוף וריבוד, עכשיו אנחנו נכנסים לחלק הצפוני. כלומר, מרחוב

שפרינצק.

יואל גמליאל: אנחנו עושים את המדרכה של בן-צבי, מסיימים. סוללים את הכביש עד

הכביש החדש.

ליאור מדהלה: זו הכניסה לגדרה הצפונית, שבטי ישראל, מפה עד שפרינצק. הוא לא מקורצף ולא מרובד, וצריך שם להנמיך אבני שפה.

יקותיאל תנעמי: ב-80 אלף שקל?

ליאור מדהלה: איזה 80 אלף שקל? יש יתרה בתב"ר, זו הגדלה של 160 ואנחנו מגדילים ב-80.

נחמיה עורקבי: למה אתה לא כותב את זה, שנבין לפחות?

השאלה שלי היא כזו, אם אתה כבר נכנס, כמו שאתה אומר, באמת כדאי

לעשות איפה שלא עשו מדרכה?

נחמיה עורקבי: יש לנו שם בעיה רצינית של הבטיחות. הכביש, הגדרות גובלות על הכביש,

ילד יוצא, לא כדאי לעשות שם כביש נורמאלי?

יואל גמליאל: אתה יודע שהכביש הזה הוא חד-סטרי? לכן אנחנו סוללים אותו ומחדשים

אותו, שאם יהיו תוכניות בעתיד שנצליח לעשות את ההפרעות, ניכנס

לסלילת כביש.

נחמיה עורקבי: אולי במקום לעשות קירצוף, כי כל הכביש שם שוקע וקירצפו אותו כמה

פעמים במשך העשר שנים האחרונות.

יואל גמליאל: לקרצף אותו עולה 200 ומשהו אלף שקל, לעשות את הכביש עולה כמה

מיליוני שקלים.

נחמיה עורקבי: אני יודע.

יואל גמליאל: אז לכן, זו המציאות וזה דמיון. אנחנו רוצים להיות במציאות.

נחמיה עורקבי: בעשר שנים האחרונות קירצפו את הכביש הזה לפחות בין פעמיים לשלוש

פעמים.

יואל גמליאל: בחיים לא.

ליאור מדהלה: בחיים לא. שבטי ישראל צפון אף פעם לא קורצף.

נחמיה עורקבי: אני ישבתי איתך.

ליאור מדהלה: עשיתי מפרצי חנייה חדשים,

)

יואל גמליאל: ירון תגיד לו איפה סללנו, אני לא זוכר. לכיוון האנדרטה מצד שמאל?
 ירון בן-נון: הם צודקים, אנחנו את רחוב שבטי ישראל צפונה לא נגענו בו בחמש שנים.
 נחמיה עורקבי: בחמש שנים לא, לפני כן?
 ליאור מדהלה: לפני כן, מה שעשו זה את המשולשי חנייה ההפוכים.
 נחמיה עורקבי: אני זוכר שעשו שם עבודות, ואני מכיר את הקבלן שעשה שם, הוא במקרה
 מקרית עקרון. אני מכיר אותו. טוב, יכול להיות, בסדר.
 יואל גמליאל: מי בעד?
 אריה לוינגר: פה אחד.

ס"ק 18 – אישור תב"ר מספר 909 – סלילת מדרכות וכבישים, ע"ס חצי

מיליון שקל, המימון – קרן עבודות פיתוח

יואל גמליאל: שאלות?
 יקותיאל תנעמי: עוד פעם, תב"ר כוללני וכו'.
 ירון בן-נון: אני ממליץ בדיוק מה שעשיתם בשלושת הסעיפים האחרונים, לקחת את ה-
 500 אלף שקל האלה, ולהגיד – ועכשיו זה כולל א', ב', ג', ד'. גם אם עכשיו
 זה אומר מדרכה, אספלט, ברחוב X, ברחוב ישן או לחילופין כביש חדש
 שרוצים לעשות. אנחנו לא יכולים לאשר תב"ר כוללני שמונת.
 יואל גמליאל: למה כוללני, ירון? היום יש בית חדש, בבית חדש צריכים להביא לו צנרת
 מים, צריך להביא לו ריצוף וכבישים, ותיקונים. אנחנו פעם היינו סלאח
 שבתי שמכניסים אנשים, ככה בלי סלילות ובלי מדרכות ובלי הכל. היום
 אנחנו דואגים שהיום כל תושב שבא אנחנו צריכים לסלול, אנחנו צריכים
 לתת מדרכות. אני אתן לך דוגמא, קיבלנו עכשיו שימוע לגבי, הרי במדינה כל
 פעם מעבירים החלטות, ראש המועצה קיבל שימוע למה אין הנמכות לנכים.
 אני מייד, תוך תקופה לא תעשה אתה מוזמן לשימוע. ויש לנו עוד פעם את
 הנושא שלמשל קיבלתי שימוע לגבי מתקנים. כל הדברים האלה צורכים
 מייד, דברים שצריך לעשות אותם. הוא לא יכול לחכות לישיבת מליאה כל
 חודש, הוא לא יכול לחכות לאישור משרד הפנים תוך חודשיים, וגם זה לא
 יכול להמתין ארבעה חודשים. אתה יודע את זה ירון, מילא קוטי ישאל אותי.

ירון בן-נון : אני אומר לך עוד פעם, אילולא ההערה הזאת,
דני דורון : אתה יודע מה אני מציע? אני אמרתי את זה קודם לירון, אנחנו אחרי הביצוע של ה-500 אלף, בואו נעשה פרסום, מה יצא.
ירון בן-נון : דני, זאת הנקודה, אתה כחבר של הארגון הזה לא יכול בנשימה אחת להגיד ככה, ובנשימה אחרת, או באותה נשימה, גם להגיד את זה. אני אומר לך, אם אתה עכשיו,
דני דורון : אם אני רוצה מהירות אני צריך לאשר את זה בצורה הזאת.
ירון בן-נון : מבחינתי גם אפילו באותו זמן. בסדר. אני אומר לך עוד פעם, את ההערה הזו קיבלנו, יש לך עכשיו 500 אלף שקל? היכולת של מערכת כאן בלחיצת כפתור אחת להביא את מה ראשון, מה שני, מה שלישי.
יואל גמליאל : אני אגיד עוד פעם, אנחנו מנהלים ישוב, אנחנו לא מנהלים עכשיו, נחמיה, יש לך שאלות?
מי בעד?
אריה לוינגר : חמישה בעד.
יואל גמליאל : מי נגד?
אריה לוינגר : שלושה נגד. הוחלט לאשר.

ס"ק 19 – אישור תב"ר 910 – עבודות ביוב, חיבורי ביוב, ע"ס 300 אלף ₪,

מימון – קרן עבודות פיתוח

יואל גמליאל : זה כמו שאני אומר, בניה חדשה, חיבורי ביובים לבתים.
ליאור מדהלה : אנשים שמשלמים ולא מקבלים שירותי ביוב, ומשלמים במועצה ביוב. אין להם ניפל ביוב. דוגמא, אנחנו רואים את זה עכשיו פה בפרוצקין, נותנים להם חיבור ביוב.
נחמיה עורקבי : זה מהתקציב של הפיתוח?
יואל גמליאל : כן, הכל קרן פיתוח. אנשים משלמים את הכסף הזה, נחמיה.
ליאור מדהלה : הקרן הזו מחולקת לשלושה סעיפים – ביוב, ניקוז, סלילה ומים. אבל אתה צובע, אם נכנס 30 אלף שקל ביוב, נכנס לסעיף של ביוב.
יואל גמליאל : אני יספר לך משהו נחמיה. בתאגידי מים וביוב אתה כבר לא תאשר את זה,

הם יעשו.

יקותיאל תנעמי: נחמיה, השם עבודות פיתוח כולל את כל העבודות האלה.

ליאור מדהלה: כולל בתוכו ארבעה סעיפים.

יקותיאל תנעמי: בא בן אדם, שילם בגביה ביוב, זה מקבל צבע ביוב.

ליאור מדהלה: אני לא יכול שהוא שילם 30 אלף שקלים ולא לתת לו חיבור ביוב.

יואל גמליאל: מי בעד?

אריה לוינגר: חמישה בעד, שניים נגד.

יואל גמליאל: שניים בחוץ.

אריה לוינגר: ס"ק 20 – אישור תב"ר מספר 911 עבודות ניקוז ועבודות בבריכת השחיה

בגדרה ע"ס 300 אלף ₪. המימון – קרן עבודות פיתוח

יקותיאל תנעמי: על מה מדובר? תנו לנו קצת הסבר. הבריכה הזו עלתה לנו השנה בקטנה

מיליון ומשהו שקל על שטות.

יקותיאל תנעמי: אמרתי מהתחלה, כשהביאו לפה את האישורים, של 300, של 400, שאנחנו

נגמור את זה במיליון, וזה בזבוז כספים. וכך באמת היה בשביל לפתוח את

הבריכה חודש, כדי שתושבים יהיו מרוצים, ניר, אז יש לך אחריות קצת

יותר, לבזבוז מיליון שקלים,

ניר בזק: אבל זה לא לחודש, זה לכמה שנים קדימה.

יקותיאל תנעמי: זה לא לכמה שנים, הבריכה עכשיו כל החורף תהיה מושבתת, תבוא

להפעיל אותה בקיץ, ויספרו לך שם שהמצב שלה בקטט, וצריך לשים עוד

מיליון שקל. ואני אומר לך שוב, וזה נעשה בקדנציה הקודמת, וזה נעשה פה,

ואף אחד לא מקשיב. להיות פופוליסטים "שהתושבים יהיו מרוצים". לי יש

אחריות, התושב לא יהיה מרוצה השנה, ושנה הבאה יקבל ממני נא. זו

אחריות שלנו, אנחנו לא תינוקות.

ניר בזק: אתה מדבר על אחריות, ועל חיבור בתים חדשים לביוב, אתה מצביע נגד,

ואתה אומר לי אחריות. חיבור חדשים למים אתה מצביע נגד, ואתה אומר לי

שאתה בדברים חיוביים.

יקותיאל תנעמי: אני אענה לך, עד שאני לא אראה מה מצב הקרנות, וביקשנו את זה פעם,

פעמיים, שלוש, זכותי. תגיד לי מה מצב הקרנות, לעזאזל, קשה לקבל. אני שואל אותך. מסובך לבוא בישיבת מועצה - "חברי מועצה יקרים, אתם איכפת לכם, אתם רוצים לדעת, בבקשה תראו מה יש לנו". לכן אני אומר, כל עוד אני לא אדע, אני לא אאשר. נקודה. סעיף פרטני אני כן אאשר, אבל סעיף כוללני אני לא אאשר. תיתן לי את מצב הקרנות, באחריות, כל סעיף אני מאשר.

יואל גמליאל: כמו שאני אומר עוד פעם, גם נחמיה וגם קותי, אולי אתם עוד לא מבינים שאתם בסך הכל משרתי ציבור, ואתם לא משרתים את עצמכם ולא את האינטרסים האישיים שלכם. לכן גם אם תיפתח יומיים הבריכה, וייתן מענה לילדים של גדרה, אנחנו פה מקבלים בעצם את האמון של הציבור, ובעצם אנחנו משרתי ציבור. אני יודע שאתם לא יודעים שאתם כאלה, וזה בסדר, אנחנו נעשה הכל שהציבור יקבל מענה – בריכה, תרבות, חינוך, איכות סביבה. מענה קולי, הכל אנחנו נעשה, כמה שנוכל כדי שהציבור יהיה מרוצה. אני מבין שאתם רוצים מצד אחד לעצור את הנושא, כי אתם יודעים שגדרה מתפתחת על הצד הטוב ביותר, ואתם עושים את הכל כדי שזה לא יקרה. אבל בסופו של דבר אתם יכולים להימנע, אתם יכולים להתנגד, אתם יכולים להצביע בעד. אנחנו ממשיכים, ונמשיך, לטפח את הישוב, ואם יש לכם איזו בעיה מסוימת.

לגבי התקציב פיתוח, גם אתה, נחמיה, וגם קותי, קיבלתם ברבעון, בחציון, מופיע שם, אם תפתח את זה ותקרא את זה נכון, ותראה שמופיע שם גם הקרנות, מה מצב הקרנות. מה המצב השוטף, מה מצב התזרים, ואני מחובתי לתת לכם כל רבעון. כשיסתיים הרבעון השלישי, אתם תקבלו. הרואה חשבון מסיים אותו בימים הקרובים, ואנחנו נגיש לכם בצורה הכי טובה שיש. לכן אני עוד פעם אומר, אז אל תגידו שאתם לא מקבלים, אתם מקבלים הכל.

אני אחזור ואגיד עוד פעם, אני שמח מאד שקותי אישר 8 מיליוני שקלים לרחוב פינס, מקודם, תנו לו שם עם הקרנות. אז לכן, אני לא מבין את קותי,

הוא סובל מקצרים. פעם זה בסדר, ופעם זה לא בסדר. לפני כמה דקות אישרנו. קוטי ביקש, אישרנו 8 מיליון שקלים. הוא לא שאל אם יש. לכן, אני בא ואומר עוד פעם, התפקיד של המועצה לאשר, התפקיד של משרד הפנים לבדוק אם יש במועצה את היכולות, ואנחנו נמשיך לפתח את הישוב, וברוך השם הקדוש ברוך הוא עמנו, תקציבים מגיעים מכל מיני מקומות, ואנחנו מצליחים לפתח, והכל טוב.

יקוטיאל תנעמי: אני רוצה לענות ליואל. קודם כל, לפי הדברים של יואל, ובאמת הקשבתי לו קשב רב ולא הפרעתי לו, באמת עולה בבירור למי יואל דואג. יואל, לפי כל הדברים שאמרת, אתה דואג רק לעצמך ולא לאף אחד אחר. אתה שם קצוץ על התושבים, אני אומר את זה באחריות. אתה שם קצוץ על התושבים, אתה חושב שאם אמרת שהבריכה תפתח והבריכה תפתח, ולא חשוב לך כמה זה יעלה לתושב, כי יואל אמר, וזה לא משנה אם זה נכון, או לא נכון. אתה חסר אחריות בעניין הזה, וזה לגבי עוד המון-המון הוצאות שאנחנו עוד נדבר עליהם, וזה לא המקום עכשיו. יגיע הזמן ואנחנו גם נדבר עליהם. ואנחנו נראה בדיוק מי אחראי, מי דואג לתושב, ומי דואג רק לעצמו. ואני אומר פה שאתה דואג רק לעצמך, וגם הדברים שאמרת אומרים את זה.

לגבי ההערה שהערת לי, אז אני אחזור, יש כאלה שלא שומעים, יש כאלה שלא מבינים, אני לא יודע למי אתה שייך, אבל אני אחזור. לא אאשר תב"ר כללי, נקודה. תב"ר נקודתי יאושר. וכמו שאתה בעצמך אמרת, משרד הפנים אם יהיה כסף הוא יאשר. אז אתה סותר את עצמך מניה וביה. אז בוא נעשה סדר, 8 מיליון לרחוב פינס יאושר, כן. כי אני חושב שרח' פינס נקודתית צריך לעשות שם לסדר את הרחוב הזה. הרחוב הזה הוא קטסטרופה, ו-8 מיליון לרח' פינס כן. חצי מיליון לתב"ר כללי, לבזבוזים של הקפריזות של כל אחד, לא יאשר. נקודה. תביא 12 מיליון לנקודתי אני כן אאשר. תביא 100 לכללי, לא אאשר. אני מקווה שהפעם הבנת, ודווקא זה מתאים למה שאתה אומר, אתה מבין? כי אתה אומר "יש כסף, משרד הפנים יאשר", זה בדיוק מה שאני אומר. שנקודתי. זה הכל, אני מקווה שהפעם הבנת ולא אצטרך לחזור על זה.

יואל גמליאל: הבנתי.

נחמיה עורקבי: יואל, בשיחה שהיתה לנו לגבי הברכה, אמרת, ואם אני לא טועה גם ליאור, לא בטוח, אמרת שהקבלן אמר,

יואל גמליאל: אני מבקש ממך לא להגיד דברים שאמרת, כי אתה רוב הזמן משקר. אז בוא נגיד ככה, שלא תגיד עלי שאני אמרתי, כי אני לא אוהב את האמירה הזאת. אני לא אמרתי לך כלום, אני בקושי פוגש אותך ומדבר איתך.

נחמיה עורקבי: אני מאשר לך לקיים את מה שהתחייבת בפרוטוקול הקודם, שאתה תגיש נגדי תביעה, אז תלך להגיש תביעה נגדי, אין לי בעיה.

כמדומני, אם אני לא טועה, אתה אמרת שלא צריך ניקוז, כשהקבלן אמר שצריך מיליון שקל לברכה, וצריך רק 180 במקרה הגרוע 350, והצבעתי עבור זה, ואישרנו את זה, ואמרנו "צא לדרך". אנחנו רוצים לדעת כמה עלה בסוף עלות הברכה הזאת? חוץ מלהנהן יש לנו מחיר? הגזבר יכול להגיד לנו כמה עלה העניין הזה? מחיר הקבלנים, המשחק שלך? לעשות רק את הברכה.

דובר: לדאוג לתושבים.

נחמיה עורקבי: לדאוג לתושבים. מעל מיליון שקל. אבל אתה אמרת שלא צריך ניקוז.

יואל גמליאל: נחמיה, אם הייתי ממנה אותך לסגן מה היית אומר?

יקותיאל תנעמי: חבר'ה, בדיחות כאלה באמת. אני רוצה,

נחמיה עורקבי: הייתי פותר את הבעיה הזאת אולי, לא בפרוטוקול.

(נכנסים אחד לדברי השני – ג.ר.)

יקותיאל תנעמי: תהיו רציניים. אני חייב לומר עוד איזו שהיא הערה. אני הערתי מהתחלה

לגבי הברכה. רבותיי, אמרתי לכם את זה בתחילת הקיץ. בוא נוציא את

הברכה למכרז. יבוא קבלן שיציע כמה שצריך לשפץ, שהמועצה לא תוציא

מכספה לפחות. אני אמרתי את זה. אמרתי "בואו נעבוד מסודר". ואנחנו

עכשיו מוציאים 300, וזה נוסף לבערך המיליון, אל תתפסו אותי במילה. אני

מעריך שזה היה מיליון. בסביבות המיליון. אמרתי שזה יעלה מיליון. עכשיו

מוציאים עוד 300, ואני אומר עכשיו – רבותיי, אתם רוצים בריכה לתושבים?

אם אתם רוצים בריכה לתושבים,

יואל גמליאל: אתה נגד בריכות, אנחנו יודעים.

יקותיאל תנעמי: אם רוצים בריכה לתושבים אני מציע עוד פעם, ואני מקווה אולי באמת תשתמשו בעצה, כי היא טובה, ולא יזיק להשתמש בעצות טובות לפעמים. להוציא את הבריכה למכרז, שיבואו. את כל ההשקעה ישקיע היזם. למה אני צריך להוציא כסף? הכנסה אין לי, מצדי, והנה אני אומר פה, שלא ישלם לי. אבל שהמועצה לא תוציא את המיליונים האלה. אתם מוציאים עכשיו 300 אלף שקל, על מה? על הבריכה? בשביל מה? אתם לא חושבים, אני מצטער לומר לכם את זה. אין לכם אחריות לגבי המועצה, וחבל. אני אומר לא לאשר את זה. תעשו פעם אחת עבודה יסודית. בואו ניקח את הבריכה הזו, שזה בור ללא תחתית, מיליונים שפכנו שם, בואו נעצור. אנחנו בחורף, יש לנו זמן לחשוב, להביא מומחים. להכין בצורה מסודרת.

יואל גמליאל: (פונה לנחמיה עורקבי) אתה גם נגד לפתוח את הבריכה?

נחמיה עורקבי: לא, אני לא נגד. השאלה באיזו צורה. להשקיע מיליונים, על מה?

יואל גמליאל: נחמיה מספיק, מיצינו את הדברים האלה. כל פעם תעלה את זה, ותרץ לאן שצריך לרוץ.

יקותיאל תנעמי: מישהו מוכן להסביר לנו על מה זה הניקוז? לאן הכסף הזה הולך עכשיו? למה?

יואל גמליאל: ליאור, תסביר לו. סופסוף שאלה נורמאלית.

ליאור מדהלה: אני אסביר לכם. הבריכה, מי שלא יודע, היזם שאנחנו מנהלים כרגע נגדו משפט, ובין השאר גם במה שהוא ביצע במתחם הבריכה, אם זו בריכת השחיה, כיום היא מחוץ למבנים. כל האגן הזה היה אגן עמק הנשר, ופה זה רחוב קק"ל. זה ברור לכולם?

המים מקדמת דנא התנקזו באופן טבעי, וזרמו פה בערוץ, ונכנסו מתחת לרחוב קק"ל, ומשם המשיכו לרחוב ויצמן. היזם, מה שעשה בתחילת דרכו, ללא אישור למיטב ידיעתי,

נחמיה עורקבי: ללא אישור? מי היה אמור לפקח על העבודה הזאת?

ליאור מדהלה : אני. הוא לא הגיש לי שום דבר, והוא עשה מה שהוא רוצה.

נחמיה עורקבי : ואתה לא פיקחת?

ליאור מדהלה : לא.

דובר : איך הוא יפקח אם לא מודיעים לו.

נחמיה עורקבי : הוא חייב, הוא היה שם כל יומיים.

ליאור מדהלה : אני?

נחמיה עורקבי : ואם לא, חובתו להיות כל יומיים.

ליאור מדהלה : אני לא הייתי כל יומיים. אני אסביר לכם מה הבעיה פה. היזם ראה שקע,

שהיה נראה לו אולי פרקטית לא טוב, ומילא אותו באדמה. ואז כל המים

בחורפים היו גולשים לבריכה. היום אני צריך להעביר פה נקז, צינור שילך

מהקטע הזה, ויגיע לעמק הדשא עם שלושה קולטנים באזור הזה, כדי בעצם

ליצור תת-קרקעי את אותו ניקוז שהיה קיים.

נחמיה עורקבי : יש לי שאלה, זאת אומרת שאתה עכשיו הולך להוריד את כל מה שעשו,

ולשים שם צינור?

ליאור מדהלה : במדשאה.

נחמיה עורקבי : כל המדשאה אתה הולך לעקור?

יקותיאל תנעמי : כל המדשאה שהיתה לחודש אחד, ואנחנו נהרוס את הכל ונעשה את הכל

מחדש.

ליאור מדהלה : אני מזמין אותך לראות איזה מדשאה יש שם.

דני דורון : אחת הסיבות שלא נגענו במדשאה זה רק זה.

נחמיה עורקבי : ולמה אתה צריך ניקוז פנימי ולא חיצוני? אם אתה הולך לקצה הבריכה,

אגב,

ליאור מדהלה : איזה קצה?

נחמיה עורקבי : למזרח או למערב,

ליאור מדהלה : זה כבר הרבה יותר גבוה. פה הוא גמר ב-1.20 מטר.

נחמיה עורקבי : ובצד השני?

ליאור מדהלה : מדובר ב-2 מטר.

נחמיה עורקבי: את אותה תעלה פה אתה לא יכול לעשות רק שקע חיצוני?

(נכנסים אחד לדברי השני – ג.ר.)

יקותיאל תנעמי: הזכייך הנוכחי, יש הסכם איתו? אני לא יודע מי זה, אני לא יודע איך הוא

בחר, אני לא יודע איך הוא נבחר. אבל זה שהפעיל את הבריכה, יש הסכם

איתו?

יואל גמליאל: בטח שיש הסכם איתו.

יקותיאל תנעמי: עד מתי?

יואל גמליאל: האמת שלא נכנסתי להסכם.

יקותיאל תנעמי: עד מתי ההסכם איתו?

נחמיה עורקבי: אתה אמרת, יואל, שבהסכם הקבלן צריך לבצע את העבודות.

יקותיאל תנעמי: מה שאני רוצה לבדוק,

יואל גמליאל: נחמיה תפסיק, לפני דקה אמרת לליאור שאתה אמרת אתה יומיים שם.

תפסיק. תגיד אני חושב, אל תגיד אמרת. תפסיק, זה לא מכובד גם לך. כמו

שאני לא אומר דברים שאתה לא אומר. זה לא יפה, לא מכובד. אני מבקש

ממך לא להגיד עלי שום דבר. אתה אמרת, הוא אמר, תעזוב.

יקותיאל תנעמי: נחמיה, אני שואל ברצינות. האם יש לנו הסכם עם זכייך, נכון לעכשיו? יש

לנו הסכם עם זכייך, כן או לא? יש?

יואל גמליאל: אנחנו דנים בתב"ר.

יקותיאל תנעמי: מה זה דנים בתב"ר, אני רוצה לדעת אם יש הסכם עם זכייך, ואם יש הסכם

אולי הוא אמור לבצע את העבודות.

יואל גמליאל: תגישו שאילתא.

יקותיאל תנעמי: מה זה תגישו שאילתא?

יואל גמליאל: מי בעד?

יקותיאל תנעמי: יואל, אני לא מבין, קשה לקבל תשובה.

יואל גמליאל: מי בעד?

אריה לוינגר: שישה בעד.

יואל גמליאל: מי נגד?

אריה לוינגר : שניים נגד.

ס"ק 21 – אישור הגדלת תב"ר 847, סלילת מדרכה ברחוב קק"ל, ע"ס 150

אלף טו.

יקותיאל תנעמי : עוד פעם דה-פקטו?

אריה לוינגר : **המימון – קרן עבודות פיתוח. השתתפות בעלים**

יקותיאל תנעמי : עוד פעם זה בדיעבד?

נחמיה עורקבי : אריה, אני לא מבין אותך, אתה מביא לנו פה הגדלה, כמה היה התב"ר, כמה היתרה בתב"ר. אני לא מבין, הגזבר לא מיוס אחד.

יואל גמליאל : אני מבקש לא לתקוף את אריה. זה החבר היחידי שנשאר לך.

נחמיה עורקבי : יש לי מספיק חברים.

אריה לוינגר : אני כבר לא גזבר.

ניר בזק : הנה, תמשיך להביא לו ניירות.

אריה לוינגר : ניר, אני מצהיר לפרוטוקול, שלא מסרתי לו אף נייר.

נחמיה עורקבי : תודה רבה, למרות שאתה התחייבת, ויואל אמר לך להביא לי ניירות ולא מסרת לי את הניירות.

יואל גמליאל : אני רואה בחומרה רבה שאריה לא הביא לך את הניירות.

אריה לוינגר : אם זה לא היה עצוב זה היה מצחיק.

יואל גמליאל : מי בעד?

נחמיה עורקבי : רחוב קק"ל סלול כבר.

אריה לוינגר : זה השתתפות בעלים.

ליאור מדהלה : המדרכה עושים אותה עכשיו, ממש בשלבי ביצוע.

נחמיה עורקבי : אז מה קרה? אתה תקוע בכסף?

יואל גמליאל : לא, הגדלנו את זה, בגלל שהבעלים באו לשלם, ועכשיו רוצים שנעשה להם.

ליאור מדהלה : במקור זה היה אמור להיות עד רחוב פרנקל. בדקנו, ראינו שאפשר לגייס כספים עוד מכל האנשים שגרים מאזור לופו, וכל החמישייה הזאת, המשכנו

את המדרכה.

יקותיאל תנעמי : אבל למה עשיתם מדרכה כזו צרה ומגעילה?

ליאור מדהלה: כי אם אני ייכנס שם לחציבות בהרים שם, יעלה לי מיליונים.

יקותיאל תנעמי: לא מיליונים.

(נכנסים אחד לדברי השני – ג.ר.)

יואל גמליאל: מי בעד? ששה.

נחמיה עורקבי: למה שלא תיקח כבר ותמשיך עד רחוב צפניה, עד הסוף? אם כבר, תגדילו עוד

קצת, ותמשיך עד הסוף. אתה לא יכול לעשות חצי. מה נשאר? קטע של עוד,

ניר בזק: אנחנו לא יודעים כמה יש בקרן פיתוח.

(נכנסים אחד לדברי השני – ג.ר.)

יואל גמליאל: נחמיה, מה אתה מציע, שאנחנו בעצם נסלול את כל רחוב קק"ל, ונגדיל את

זה בעוד 400 אלף שקלים? מה שתגיד אני יעשה.

(נכנסים אחד לדברי השני – ג.ר.)

נחמיה עורקבי: אני לא רוצה להגדיל ל-400, אני רוצה לדעת מה העלות של זה, ולראות את

התוכניות מה אתה עושה. אני לא מצביע בלנקו.

יואל גמליאל: אתה הצעת.

נחמיה עורקבי: נכון, כי אני צריך לדעת גם כמה זה עולה. אולי 100, אולי 200, אולי 500.

ליאור מדהלה: בישיבה הבאה נביא את זה.

נחמיה עורקבי: תביא את זה.

יואל גמליאל: בפעם הבאה, נחמיה, תבדוק ותביא לנו את ההצעה.

מי בעד? ששה. מי נגד? שניים. עבר.

אריה לוינגר: ס"ק 22 – העברת חשבון משגב מבנק לאומי לבנק הפועלים, ואישור פתיחת

חשבון נשגב בבנק הפועלים

יואל גמליאל: קיבלנו תנאים יותר טובים מבנק הפועלים.

יקותיאל תנעמי: מה זה נשגב, יואל?

יואל גמליאל: זה התאגיד שלנו, התאגיד ביוב.

יקותיאל תנעמי: לכן אני שואל, למה זה קשור אלינו? למה אני כמועצה צריך לאשר את זה?

זה איגוד בפני עצמו, למה אני כמועצה צריך לאשר את זה? זה כל הרשויות

שם, זה חשבון שלי? אוי ואבוי, מה אתה מכניס אותנו לבור?

יואל גמליאל: אז החליטו בתקופה של ירון שזה מתנהל במועצה המקומית גדרה.
 יקותיאל תנעמי: מה זה מתנהל במועצה המקומית גדרה? אני צריך אחריות לחשבון הזה?
 יואל גמליאל: אריה, יש לנו אחריות?
 אריה לוינגר: לך, אין.
 יקותיאל תנעמי: לא לי כחבר מועצה, אם אין לי אחריות אני לא צריך לאשר את זה. אם אין לי סמכות אתה מביא לי לאשר? אני רוצה להבין את זה. יואל, אל תעבור על זה.
 אריה לוינגר: אין אשראי בחשבון, זה חשבון שמתנהל ללא אשראי.
 יקותיאל תנעמי: אבל למה צריך אישור שלי?
 אריה לוינגר: כי הם רוצים להעביר את זה מבנק לבנק.
 יקותיאל תנעמי: אבל למה אישור שלי?
 אריה לוינגר: כי אנחנו פתחנו אותו באישור.
 יקותיאל תנעמי: מה זה קשור אלי?
 נחמיה עורקבי: כי אתה אישרת את זה בפעם הקודמת.
 יקותיאל תנעמי: אני לא אישרתי את זה, אני אישרתי חשבון משגב?
 אריה לוינגר: אתה היית ב-2004 חבר מועצה?
 יקותיאל תנעמי: אני מאשר את חשבון נשגב?
 אריה לוינגר: לא, פתיחה של חשבון אתה אישרת ב-2004.
 יואל גמליאל: כשאתה היית בקואליציה אתה אישרת.
 יקותיאל תנעמי: תהיה רציני, אני מאשר את החשבון של האיגוד?
 יואל גמליאל: ירון בן-נון, בוא תסביר לנו, קוטי שואל שאלות, אני מתקשה לענות לו. אני יגיד לך את האמת, יש לו הרבה שאלות.
 יקותיאל תנעמי: בהפתעה הוא מתקשה לענות.
 יואל גמליאל: אני מתקשה לענות, גם בהפתעה וגם לא-בהפתעה. תסביר לקוטי על החשבון משגב.
 יקותיאל תנעמי: אל תסביר לי, אני שואל שאלה פשוטה.
 אריה לוינגר: רוצים להעביר אותו מבנק לבנק.

יקותיאל תנעמי: מה זה קשור אלי?

יואל גמליאל: אתה הצבעת ב-2004.

יקותיאל תנעמי: למה חשבון משגב צריך לבוא לאישור המליאה?

יואל גמליאל: אני מבקש מירון להסביר.

יקותיאל תנעמי: אם אין לי אחריות אני לא מצביע.

יואל גמליאל: ירון, אני לא מצליח להסביר לו, באמת קשה לי. בוא תסביר לו.

נחמיה עורקבי: מה המחויבות שלנו?

יקותיאל תנעמי: למה ירון צריך להסביר לנו?

יואל גמליאל: תסביר גם לנחמיה.

(נכנסים אחד לדברי השני – ג.ר.)

יואל גמליאל: מי בעד?

נחמיה עורקבי: יואל, אתה לא יכול להמשיך, כי לא קיבלנו הסבר. אני רוצה לדעת מה זה.

יואל גמליאל: אתה צודק. קיבלנו תנאים יותר טובים מבנק הפועלים.

אריה לוינגר: מבנק לבנק הם רוצים להעביר.

יקותיאל תנעמי: מי זה רוצה? הם רוצים, מי זה? אתה אומר לי הם, מי זה?

יואל גמליאל: ירון,

יקותיאל תנעמי: מי זה הגזבר החדש? מי זה הגזבר החדש של האיגוד?

אריה לוינגר: החשבון מתנהל במועצה המקומית גדרה. הוא התנהל בעבר בנחל שורק, מ-

2004 מתנהל במועצה. ופשוט רוצים להעביר אותו מבנק לאומי לבנק

הפועלים. זה חשבון ללא אשראי, הרשויות מעבירות לשם את הכספים,

והכספים משולם משם את כל התשלומים למשגב.

יקותיאל תנעמי: אני כמועצה מדבר. למה אני צריך לאשר את החשבון של משגב? למה אתה

לא מבקש ממני עכשיו לאשר את פתיחת החשבון של המתנ"ס, את הפתיחת

חשבון של האיגוד, מה זה קשור אלי?

אריה לוינגר: הרגע הצבעת להיטל בצורת.

יקותיאל תנעמי: התנגדתי.

אריה לוינגר: לא משנה, הצבעת. דרך אגב, אתה בתור עו"ד לא יכול להתנגד לחוק. החוק

קבע לפתוח חשבון.

יקותיאל תנעמי: עובדה, איך אתה יכול לומר אתה לא יכול, אני יכול. דה-פקטו, התנגדתי.

יואל גמליאל: ירון, תסביר לו.

ירון בן-נון: יש שותפות של מספר רשויות, וכל רשות נדרשת להעביר כל חודש או כל פרק

זמן שנקבע סכום כסף לדמי השימוש לכאורה במתקן. וזה היה מקדמת דנא.

אני מבין שעכשיו הסיבה היא, מה הסיבה אריה?

יואל גמליאל: תנאים יותר טובים.

יקותיאל תנעמי: תראו לנו מה התנאים.

יואל גמליאל: תנאים ונוחות.

יקותיאל תנעמי: תנאים ונוחות, מה זה נוחות? זה נעלי New Balance. מה זה נוחות? אתם

מבינים, נוחות. לך תאמוד את זה, לך תאמת את הנוחות. תביא, תגיד לי מה

מדובר. חשבון, לא בשליטתי, למה? כי יש תנאים יותר טובים. מה התנאים

היותר טובים? נוחות.

יואל גמליאל: אתם יכולים להתנגד, זה בסדר. התנגדתם כל היום.

מי בעד? שבעה בעד.

מי נגד? שניים נגד.

אתה יודע מה נחמיה? אתה לא מכבד את ירון, כי הוא כיבד אתכם כמה

פעמים, אבל אתם,

נחמיה עורקבי: תאמין לי שאני אדע להסתדר עם ירון טוב מאד.

יואל גמליאל: ירון כיבד אותך כמה פעמים, ואתם לא כיבדתם אותו עכשיו. גם כשהסבירו

לך, נחמיה, אתה יודע מה?

דובר: ככל שתסתדר איתו יותר טוב, יהיה לך בעיה איתי.

(נכנסים אחד לדברי השני – ג.ר.)

יואל גמליאל: אני חושב שירון כיבד אותך ואתה לא כיבדת אותו עכשיו. הסביר לך.

יקותיאל תנעמי: לא ידעתי שאתה דואג לכבודו של ירון.

יואל גמליאל: יש דברים שאני ממשיך את ההתנהלות הקודמת. אתם לא יכולים ללכת נגד

ההתנהלות של ירון, זה לא מכובד.

ציון ידעי: זה איגוד מבולבל, פעם אתה רואה ריכוז, פעם הוא מפורק. פעם הוא ביחד פעם הוא מתפרק.

יואל גמליאל: לא, ציון, אלה אינטרסנטים, רק מה שטוב להם מצביעים. מה שלא טוב להם.

יקותיאל תנעמי: אני אתן לך מילה אחרת. זה חברה שחושבים. כשחושבים יש כל מיני מסקנות. כשלא חושבים אז זה כמו עדר.

יואל גמליאל: ירון, אני מצטער שאתה חושב לא נכון. אני אומר לך, לפי קוטי אתה חושב לא נכון.

יקותיאל תנעמי: לא היתה הערה אחת שלא היתה עניינית ולא היתה נכונה.

נחמיה עורקבי: אני רוצה לשאול שאלה שלא שייכת לעניין. התחלתם את הנושא של הטיפול בגג באולם?

יואל גמליאל: נחמיה, זה הטייפ שלך?

נחמיה עורקבי: זה הטייפ שלי, בכדי שלא תשנה את הדברים כמו שאתה רגיל לעשות.

יואל גמליאל: רק שאלתי. תמשיך אריה.

אריה לוינגר: ס"ק 23 – אישור הגדלת תב"ר מספר 724. ביצוע תשתיות תאורה ועבודות

חשמל בגדרה ע"ס 300,000 ₪. המימון – קרן עבודות פיתוח

ירון בן-נון: יואל, אני אומר עוד פעם את ההערה הזו, גם לפרוטוקול. יש לנו מעבר, ויש

כאן עוד דברים, יש תכנית שיודעת להגיד מה עושים ב-300 אלף שקל האלה?

יואל גמליאל: ירון, אתה לא יודע? עכשיו, כמו שקרה לפני כמה שבועות שמשאית נכנסה

בעמוד חשמל, עוקרים עמודים. זה חשמל. ירון, אנחנו מנהלים עיר. אם

נחמיה שואל, לא איכפת לי. אבל אתה, ירון?

נחמיה עורקבי: אל תזלזל, יואל.

יואל גמליאל: לא פוגע בך, הוא ניהל ישוב, הוא יודע את זה.

נחמיה עורקבי: אל תזלזל.

יואל גמליאל: לא מזלזל בו, חס וחלילה. הפוך.

נחמיה עורקבי: אני מכיר אותך טוב מספיק שנים.

יואל גמליאל: אני רוצה שהוא לא יימשך לדעות של הגוש.
 ירון בן-נון: אני לא נמשך לדעות, יש לי דעות משלי. אני אומר אותן. בואו נתקדם.
 אני אומר עוד פעם, העלו כאן לדיון למעלה, להבדיל אלף אלפי הבדלות,
 (נכנסים אחד לדברי השני – ג.ר.)
 יואל גמליאל: נחמיה, אני מבקש לא להפריע, אתה יורד לפסים שלא מתאימים לישיבה.
 נחמיה עורקבי: אני אפסיק לצחוק. אני צוחק, שהוא ילמד לשתוק,
 ניר בזק: אני לא אלמד לשתוק, אני אדבר כמה שאני רוצה, ומה שאני רוצה.
 נחמיה עורקבי: ואני גם אענה מה שאני רוצה.
 ניר בזק: תענה מה שאתה רוצה, זכותך. מה שאתה רוצה תענה.
 יואל גמליאל: נחמיה, בלי אלימות.
 נחמיה עורקבי: יואל, אני מכיר את המשחק הזה. בינתיים לא אלימות, מי שאיים עלי זה
 ניר.
 יואל גמליאל: בחייך. נחמיה, מספיק. ניר,
 (נכנסים אחד לדברי השני – ג.ר.)
 יואל גמליאל: נחמיה, אתה לא יודע איך להתעצבן ולאבד שליטה.
 יקותיאל תנעמי: מה אתה עכשיו מוסיף? אתה רוצה להבעיר עם ההערות האלה.
 נחמיה עורקבי: הוא רוצה להבעיר את האש.
 יואל גמליאל: אל תאבד שליטה. ירון מדבר, אתה מפריע לו ארבע פעמים.
 נחמיה עורקבי: יואל, אני מכיר את המשחק שלך, ואני מכיר אותך מאז שאני ילד. אל תיתן
 לי, כי יש פה פרוטוקול, אל תיתן לי לענות לך. אל תיתן לי לענות לך,
 יואל גמליאל: אתה מאיים עלי?
 נחמיה עורקבי: אני לא מאיים עליך, אל תיתן לי לענות לך, אמרתי. לא אמרתי שאני מאיים
 או משהו.
 יקותיאל תנעמי: נחמיה,
 יואל גמליאל: אתה יודע שהחזירו את התקציב היום? אתה יודע שהיום החזירו 10 מיליון
 שקלים לשמירה על ראשי רשויות, אני מהיום אבקש שמירה. אני מפחד.
 ניר בזק: ממקקים קטנים אין לך מה לפחד.

- יואל גמליאל : המבטים האלה מפחידים אותי.
- ניר בזק : אל תתרגש ממקקים קטנים, אל תיבהל.
- יואל גמליאל : עברנו קצת את הגבול. ירון.
- ירון בן-נון : אני אומר עוד פעם, העלו כאן לדיון למעלה ממיליון וחצי, ובטח מעל מיליון, תב"רים שהם כוללניים.
- יואל גמליאל : זה לא נכון, ירון.
- ירון בן-נון : 500 ו-500.
- יואל גמליאל : ירון, זה לא נכון בקטע של חשמל בכלל מה שאתה אומר. אנחנו לא עושים פה פרויקטים. בפרויקטים שאנחנו עושים אז יש כבר בתוך הפרויקט גם את התקציב של החשמל עצמו. אתה יודע שהישוב הזה יש לו תאורה בכל מקום, וזה התקציב כדי לתת מענה. מה אתה רוצה? עכשיו כשיקרה מה שיקרה בחשמל אנחנו נחכה ונעביר ישירה לתב"ר? יש לנו את זה. ירון, אתה העברת תב"ר כזה על סך 2 מיליוני שקלים, אתה רוצה שאני אזכיר לך?
- ירון בן-נון : אני אומר לך עוד פעם.
- אריה לוינגר : אני העברתי על 2.
- ירון בן-נון : אפשר להוציא כאן מילה אחת בשקט? אני אומר עוד פעם, הוצאנו כאן למעלה ממיליון וחצי שקל. אוי ואבוי אם אנחנו מתב"ר 724 עושים עבודות אחזקה.
- יואל גמליאל : לא עושים אחזקה.
- ירון בן-נון : יפה.
- יואל גמליאל : אל תדאג.
- ירון בן-נון : אז לכן, לאור זה שאנחנו עושים עבודות פיתוח ועבודות הקמה, ועבודות תשתית, על הדברים האלה צריכים להיות הגדרות. אילולא סעיף 11 בדו"ח הביקורת, אז כנראה שבאמת יכולנו להעביר את זה. אבל גם אתה כסגן ראש מועצה לשעבר, ואני כראש מועצה לשעבר, קיבלנו את ההערה הזאת, ונדרשים לדון בזה, ומי שנדון בזה יותר מאוחר, אנחנו לא יכולים בנשימה אחת לאשר כך, ולאשר גם אחרת. אנחנו לא יכולים להוציא גם רשימה

בדיעבד. לגבי ההערה שנאמרה כאן קודם, אנחנו צריכים לתת את המסגרות ואת הסדרי עדיפויות, את המסגרות בתוכם. יותר מזה, גם משרד הפנים, ואנחנו אישרנו כאן במליאה הקודמת תכנית מסודרת של פיתוח. התכנית הזאת היא תכנית רב-שנתית, שגם אנוכי וגם ליאור הקזנו עליה דם כדי להוציא אותה ולכתוב אותה ולאשר אותה במשרד הפנים. משרד הפנים לא מאשר יותר תב"רים כך, בכל מה שקשור בתשתית. הוא מאשר תב"רים אלא אם נכנסו לתכנית הרב-שנתית, וזה היה. ובשנת 2008 אנחנו לא הצלחנו לעשות שום דבר, ולא אישרו שום דבר, עד שזה לא נכנס לתכנית. ולכן זה קל וחומר, לדעתי גם לא אישר את זה משרד הפנים, וזו דעתי. ולכן ניתן גם לא לאשר.

יואל גמליאל: ירון, בקדנציה הקיימת אתה אישרת תב"רים כאלה, אני לא מדבר על הקדנציה הקודמת, ומשרד הפנים מאשר את זה, משרד הפנים יודע שאנחנו מנהלים ישוב, וישוב צריך לנהל אותו בצורה הכי טובה. ולכן אם משרד הפנים לא יאשר את זה, משרד הפנים לא יאשר. אבל אנחנו צריכים לאשר. יקותיאל תנעמי: שואלים שאלה פשוטה, איך מאושר,

ירון בן-נון: אנחנו ילדים גדולים ואנחנו לא צריכים את האצטלה של משרד הפנים לאישור או לא לאישור. אנחנו ילדים מספיק גדולים. וכולנו כאן חברי דירקטוריון בתאגיד או בארגון שנקרא מועצה מקומית גדרה. ולכל אחד מאיתנו בסוף צריך להסתכל ולהגיד כן או לא. אם אישרנו את זה בקדנציה הנוכחית, כנראה לא היה תקין. קל וחומר שיש לנו עכשיו את זה מול העיניים.

יואל גמליאל: עוד שאלות? מי בעד?

אריה לוינגר: שישה בעד.

יואל גמליאל: מי נגד?

אריה לוינגר: שלושה נגד.

סיימנו פרוטוקול הנהלה, עוברים לסעיפים ראשיים.

סעיף 2 – אישור נספח A הסכם בין המועצה לחברת "אמירי זכרון יעקב

בע"מ"

אני חילקתי לכם גם את נספח A, וגם את חוות הדעת של היועץ המשפטי בקשר לנספח. אנחנו גם נדרשים במקביל לאשר היום תקציב תב"ר. אני חילקתי לכם את האומדן של עמי יפה לגבי העבודות.

יקותיאל תנעמי: איפה כתוב שאתה מאשר תב"ר?

אריה לוינגר: התב"ר הוא לא לביצוע על ידי המועצה, הוא לביצוע על ידי היזם.

יקותיאל תנעמי: מה זה מעניין?

אריה לוינגר: כי זה על פי ההנחיות של משרד הפנים.

יקותיאל תנעמי: אין לך את זה בסדר יום. לפני שאנחנו דנים על נספח A.

אריה לוינגר: אני רק אומר את הדברים ואחר כך תדונו ותחליטו. אנחנו נדרשים היום לאשר תב"ר על סך 25,760,000 שקל. תב"ר, לא מימון על ידי המועצה. לביצוע עבודות,

נחמיה עורקבי: הוא נמצא בסדר היום?

יואל גמליאל: אני מעלה אותו לסדר היום.

נחמיה עורקבי: אני לא חושב שאתה יכול להעלות אותו לסדר היום.

אריה לוינגר: ביצוע עבודות של השכונה שמבוצעת על ידי "אמירי זכרון יעקב".

יואל גמליאל: מישהו רוצה הסברים?

נחמיה עורקבי: אני רוצה הסברים, יש לי פה חוזה שאני לא מבין בו כלום.

ליאור מדהלה: בנספח A קצת קשה לי.

יואל גמליאל: לגבי התב"ר.

ליאור מדהלה: התב"ר, היתה לנו הוראת מבקר, למיטב זכרוני, שאמר שגם הסכמי פיתוח חייבים להיות מופיעים בספרים. גם אם זה תב"ר,

נחמיה עורקבי: במחילה ממך, תב"ר אתה לא יכול,

יואל גמליאל: לגבי נספח A, זה נספח לאור מה שקרה לנו עם בליליוס ועם פרץ בוני הנגב, התבקשתי וביקשתי מהיועץ המשפטי גם תלמה, להכין לי נספח A, כנספח שנותן לנו מענה שהכספים עוברים למועצה, ופותרים חשבון מיוחד לתב"ר הזה, והכספים נכנסים לשם, ואנחנו משלמים לפי אישור מהנדס המועצה,

לפי ביצוע העבודה. כי אנחנו לא רוצים להגיע למצב שאנחנו צריכים להתחנן לקבלנים לפי הסכמים ישנים שהם יעשו או לא יעשו כספים שהם קיבלו מהעירייה, או מחלוקות, או כמו שקורה לנו היום בשאר הסכמי הפיתוח ישנים. ואנחנו הצלחנו להוציא מסמך A, וחתמו עליו, וזה נותן לנו באמת מעקב וגם פיקוח לכספים שנכנסים של הפיתוח, כדי לתת מענה באמת שהעבודה תתבצע על הצד הטוב ביותר בשליטה שלנו.

יקותיאל תנעמי: מה שאתה אומר זה בסדר, אבל זה לא כתוב פה. ההסבר שלך הוא הסבר מצוין, אבל צריך לחבר לו שאלה אחרת. פה כתוב במקרה הצורך של המועצה לגביית אגרות והיטלים, לא כתוב שהמועצה גובה.

יואל גמליאל: זו חוות דעת או ההסכם?

יקותיאל תנעמי: זה חוות הדעת. להתעלם ממנה?

יואל גמליאל: תיכנס להסכם.

נחמיה עורקבי: בהסכם איפה זה כתוב?

יקותיאל תנעמי: תראה לי את ההסכם קודם כל. תגיד מה אומר סעיף 14.

יואל גמליאל: אין לי את כל ההסכם פה.

אריה לוינגר: אנחנו אישרנו את ההסכם במליאה.

יקותיאל תנעמי: תעשה לי תיקון להסכם. אישרת את ההסכם במליאה, אז מה? אני יודע מה זה סעיף 14? הוא מסביר לך משהו אחר, מה שכתוב בחוות דעת. אז לא להתייחס לחוות הדעת? אז תגיד מה.

נחמיה עורקבי: יואל, אני יכול להבין,

יקותיאל תנעמי: 25 מיליון שקלים, אל תביא לי את זה עכשיו. אתה לא יודע להסביר את זה, אתה לא זוכר. אתה רוצה שאני יזכור? הוא לא יודע על מה מדובר, אתה רוצה שחברי המועצה יזכרו? 25 מיליון שקלים, אתה רוצה להעביר לי ככה. יופי.

נחמיה עורקבי: יואל, יש פה שינויים לפי מה שאני מבין שיש פה נספחים 14, 1.1, 1.14, 1.2. שאני לא יודע מה זה.

יואל גמליאל: אני אסביר את זה עוד פעם. נחמיה, כולנו העברנו את ההסכם, ההסכם עבר

במליאה.

נחמיה עורקבי: אני לא.

יואל גמליאל: יכול להיות. הועבר במליאת המועצה. אנחנו מועצה אחראית, לקחנו את ההסכם ודאגנו שההסכם הזה יהיה יותר הסכם שיוכל לתת מענה למועצה לפקח על העבודות שמתבצעות.

נחמיה עורקבי: מישהו מחברי המועצה קיבל את ההסכם?

יואל גמליאל: ההסכם נמצא אצלך, קיבלת אותו מזמן.

נחמיה עורקבי: אני יכול לדעת למה לא יצאת למכרז בנושא? למה לקחת, כמו שאתה אומר, הצעות מחיר, כמו שעשית,

יואל גמליאל: אני לא לקחתי שום הצעת מחיר, זה הסכם פיתוח עם יזם.

נחמיה עורקבי: ולא צריך לצאת למכרז אתה חושב? פה הוא כותב שצריך מכרז.

יואל גמליאל: לא צריך מכרז.

נחמיה עורקבי: "יש להביא חוות דעת",

יואל גמליאל: הסכם פטור ממכרז.

נחמיה עורקבי: "חוות דעת של מאיר בן-דוד", כתוב, "יש להדגיש שהאומדן המפורט על כל עלויות העבודות פיתוח אושר על ידי המפקח עמי יפה מטעם המועצה". לא יודע, אנחנו לא אישרנו אותו, לא שאני זוכר בכל אופן.

יואל גמליאל: אישרנו.

נחמיה עורקבי: לא שאני זוכר. "כעולה מחוות הדעת עריכת מכרז". הוא קובע לעשות מכרז או לא? לפי דעתי חייב מכרז. זה אחד. מעבר לזה, כשאני מסתכל פה על השיקום של יפה הזה, יש לי פה 4 מיליון "על פי בדיקתנו", של יפה, יש לי את סעיף פיתוח שצ"פ 4 מיליון ומשהו, ואצל היזם הוא לא מופיע, ואז יש לי את ההפרש. אבל אם אני אוסיף את ה-4 ומשהו מיליון שקל אז אני כבר עובר. יפה אומר 19 מיליון, אם אני אוסיף את ה-4 מיליון לצד השני, אז אני נהיה כבר ב-21 מיליון.

יקותיאל תנעמי: גם בלי זה רואים שהעלויות של היזם הם הרבה יותר גבוהות.

ליאור מדהלה: נו, ברור.

נחמיה עורקבי: מה זה ברור?

ליאור מדהלה: זה מה שאישרנו לו, אישרנו לו מחיר יותר נמוך. מה שאישרנו לו זה העמודה

הזו. "על פי בדיקתנו", על פי היזם. הוא ביקש X, קיבל Y.

יקותיאל תנעמי: נו?

נחמיה עורקבי: את זה הוא לא ביקש? את זה הוא לא יצטרך לעשות?

ליאור מדהלה: לא, כי זו מסגרת תקציבית עבור פיתוח ספורטק בפינה,

נחמיה עורקבי: תוריד את זה מפה, תוריד את ה-4,119,000 אז האומדן שלך יותר נמוך.

ליאור מדהלה: זה לא קשור אליו, הוא לא תמחר את זה. זה הקצב שלנו.

נחמיה עורקבי: סליחה, על ידי היזם.

ליאור מדהלה: יש לך פה את המלאכות.

יקותיאל תנעמי: אתה מדבר פה על 25 מיליון שקלים, לא יוצאים פה למכרז?

נחמיה עורקבי: למה לא הוצאתם את זה למכרז?

ליאור מדהלה: אתה יודע כמה עולה לפתח,

יקותיאל תנעמי: לא יודע כמה זה עולה?

ליאור מדהלה: 80 מיליון.

יקותיאל תנעמי: אני לא יודע, אני באמת לא יודע.

(נכנסים אחד לדברי השני – ג.ר.)

נחמיה עורקבי: הוא אומר שיש איזה טעות שם בכספים. לא טעות, סליחה, שיש בעיה.

ליאור מדהלה: אני מסביר לך את העקרונות, אתה בהסכם פיתוח לא נושא בהוצאות מימון

כבדות, מה שקרה בגבעה 511 שרק בשנת 2005, אולי ב-2006, סיימתי את

רחוב החרוב. זה התחיל ב-82'. קח לדוגמא את הסכם סייר, אז אני מודה

ומתוודה שענף הבניה זה ענף מאד קשה, יש מאבקים עם הקבלנים קשים,

הם כרישים לא קטנים, אבל אנחנו עושים את זה כדי לפתח, ולא להעמיס על

המועצה הוצאות מימון מאד כבדות. אתה רואה את זה ברשפים, אתה רואה

את זה באזורים, אתה רואה את זה במתחם סייר, אתה רואה את זה

במתחם בליביוס, ואתה תראה את זה גם כן במתחם נווה קדש, וסיטל, ואולי

אם נצליח גם לקדם את מתחם פוקס את ה-50 יחידות דיור. אתה לא נושא

בעלויות מימון.

נחמיה עורקבי: אתה שאלת את אמירי זכרון יעקב לגבי איזה הצעה היא נותנת?

יקותיאל תנעמי: זה חייב להיות בעלי קרקע.

ליאור מדהלה: הוא יזם, יש לו מגרשים שם.

נחמיה עורקבי: כמה?

ליאור מדהלה: 35, 40.

יקותיאל תנעמי: יש לו 100.

ליאור מדהלה: הוא מייצג אולי 100.

יקותיאל תנעמי: גם סייר ייצג 100.

נחמיה עורקבי: אני רוצה לשאול שאלה אחרת, למה אתם לא יוצאים למכרז? אני יכול לקבל

הסבר למה לא יוצאים למכרז? אני פה במחירים,

ליאור מדהלה: אני אסביר, ברשות יואל.

יואל גמליאל: כן, תסביר.

נחמיה עורקבי: אם זה חוקי גם לא לצאת למכרז.

ליאור מדהלה: אם אני רוצה לצאת למכרז, אני אומד שם את עבודות התכנון, של כל

המתחם הזה. סדר גודל בין 800 ל-מיליון שקל. אז אני קודם כל צריך להביא

את זה לפה. אז אתה כבר צובע מיליון שקל מכספי הרשות עבור המתחם

הזה. דבר שני, אני לא יכול להפיק היטלים בכדי לכסות את ההחזרים של

ההשקעות שלנו עד התחלת עבודת הקבלן. כלומר, אם אני אפיק היטלים אני

אפיק רק את רכיב הקרקע. ברור לך? כי אין בניה בשטח. אף אחד גם לא

יכול לערוב לי שמישהו יבנה שם. כלומר, אני יכול עכשיו להכניס את

המועצה ל-15 מיליון שקל הוצאות, או ל-12 מיליון שקל הוצאות, והבניה

תהיה בטפטופים כמו שקרה בגבעה. משנת '84 עד שנת 2006, ועדיין יש

מגרשים ריקים בגבעה. לא כך הדבר במתחם סייר, שנאבקנו איתו קשות.

אם אתה תראה, הפיתוח הסתיים ויש מגרשים ריקים.

יקותיאל תנעמי: ירון הוציא לו את הנשמה.

ליאור מדהלה: ולא שילמת שקל, ועוד 20 יחידות דיור הוא משלם לך 60 אלף שקל ליחידת

ד"ר.

נחמיה עורקבי: אני הבנתי בערך את מה שאתה אומר, השאלה שלי היא פשוטה. כמה כסף המועצה אמורה להרוויח מהנושא בשיטה הזו, וכמה כסף היא מרוויחה בשיטה הזאת? כמה הוצאות מול הכנסות, זה מה שמעניין.

ליאור מדהלה: עקרונות ההסכם נמצאים בהסכם המקורי. יש שם דוקטרינה שמעוגנת, ויש לה את החוות דעת של היועץ המשפטי.

נחמיה עורקבי: אני שואל עוד פעם, חייבים לצאת למכרז או שאתם רשאים לא לצאת למכרז?

ליאור מדהלה: אתה שואל אותי, אני לא משפטן. יש יועץ משפטי שעבר למועצה מקומית גדרה ועובר לאישור משרד הפנים.

ירון בן-נון: יואל, אני אגיד את זה בצורה כזאת. שואל כאן נחמיה שאלה נכונה: היועץ המשפטי במשיכת הקולמוס שלו באותו משפט אומר כך, אבל מתייחס רק לנושא אחד. חוק המכרזים בא ואומר דבר נורא פשוט: יש גם פתרון. חוק המכרזים אומר דבר פשוט: אחד, עלויות. שתיים, זכות הציבור להשתתף. נכון יוצא מן הכלל, כשאנחנו כאן קובעים עם אדם X, יש סיבה למה קבעו איתו. קובעים עם אדם X, ויבוא מחר ויגלו מי זה אדם X. אנחנו יכולים לתת (מילה לא ברורה – ג.ר.). שאלה פשוטה,

יואל גמליאל: אני אגיד את זה עוד פעם, ואני אתייחס בדיוק למה שאתה אומר.

ירון בן-נון: אני רק אקריא את זה: "כעולה מחוות דעת זו, החלת מכרז לא תביא תועלת בנסיבות חוזה פיתוח זה, יש למועצה יתרון כלכלי מובהק בכך שהמועצה לא צריכה לממן מימון ביניים לרבות עלויות הון לצורך ביצוע". זה בסדר מבחינת הכסף. אבל מבחינת זכות או מתן אפשרות,

יואל גמליאל: כמו שאתה יודע אני פיטרתי את תלמה וצוריאלי שהיו היועצים המשפטיים של המועצה. אבל לקחתי את תלמה שהיא תבנה את המכרז. אתה יודע שתלמה יודעת לעשות מכרזים בצורה הכי טובה. והיא דאגה לחוזה הזה, והיא עברה על הכל. ותאמין לי שהנושא הזה כבר יותר משבעה חודשים דנים עליו, והיא עושה את זה על הצד הטוב ביותר. ועברה על כל השאלות האלה,

ויש את החוקים. החוקים אומרים שיזם צריך שיהיה לו חתימות של 100 בעלי קרקע, מינימום, כדי שהוא יוכל להיות יזם. ושיהיה פטור ממכרז. יש את כל האישורים שנתנו, גם בישיבה הקודמת, וגם עכשיו. ואני חושב שהגיע הזמן כדי לתת מענה למקום שיהיה 4 נתיבים, שבעלי הקרקע, והרבה אנשים קנו שם קרקעות שיבנו את הבית שלהם, ואין להם איפה לגור. ואתה יודע שהמועצה מקומית גדרה לא יכולה לבצע את הפיתוח, ומה שהולך להיות שאחרי הסכום הזה, ודרך אגב ההיטלים עושים להם חישוב פה במועצה, וכשעוברים את הסכום הזה של מה שיקבע התב"ר הזה הכסף נכנס למועצה. והוא מחויב לעשות את כל הפיתוח.

נחמיה עורקבי: ומי עושה את הפיקוח?

יואל גמליאל: יפה.

ליאור מדהלה: אני רוצה להוסיף, עם פתיחת המתחם הזה יתחיל גשם של היטל השבחה.

יואל גמליאל: כן, נקבל גם 14 מיליון שקל היטלי השבחה.

ליאור מדהלה: אז אנחנו מתחילים לפתוח.

יואל גמליאל: יגרום לנחמיה להבין איך יש לי 8 מיליון שקלים לרחוב פינס.

נחמיה עורקבי: אני לא יודע, אדרבא, אם תפתח אותו, מה שתקבל ייכנסו אנשים ויביאו כסף. אז אתה יוצא למכרז. אני חושב שעל פי חוק המכרזים,

יואל גמליאל: ירון תענה לו, אני לא יכול. הוא בגוש.

ירון בן-נון: לקבל את היטל השבחה, זה ביצה ותרנגולת, אין מה לעשות.

נחמיה עורקבי: זאת אומרת שאפשר ליצור פה פטור מהמכרז. אם יבוא מחר מישהו ויגיד אני רוצה להתמודד במכרז הזה. אני שואל מבחינה חוקית.

יקותיאל תנעמי: נחמיה שואל שאלה עקרונית, לשאלה הזו יש תשובה. אם מישהו לא יודע לתת אותה, יגיד לא יודע, והשאלה היא פשוטה. איך ניתן לעשות את זה מול

יזם ללא מכרז. ולמיטב ידיעתי, אולי אני יעזור לך אחרי כל ההתהפכויות,

(נכנסים אחד לדברי השני – ג.ר.)

יואל גמליאל: מי בעד?

אריה לוינגר: שבעה בעד.

יואל גמליאל: מי נגד?

אריה לוינגר: שניים נגד. הוחלט לאשר.

יואל גמליאל: הוחלט לאשר גם את תב"ר,

יקותיאל תנעמי: לא מאשר שום תב"ר, סליחה. אתה לא יכול להעלות את זה היום.

יואל גמליאל: אני מעלה הצבעה. זכות שלי, ירון יודע את זה.

יקותיאל תנעמי: אתה לא יכול.

יואל גמליאל: אני מעלה הצבעה להעלות תב"ר.

(נכנסים אחד לדברי השני – ג.ר.)

יואל גמליאל: אנחנו מעלים הצבעה להעלות תב"ר בסך 25,700,000 שקלים. מי בעד?

נחמיה עורקבי: רגע, יואל, לפני מי בעד, אני רוצה להגיד לפרוטוקול. אני מתנגד. אני חושב,

אני מודיע לכם, וגם לך כמזכיר, שחובתך לתת לנו פה את החוק. זה אסור על

פי חוק להביא את זה בישיבה כרגע. אתה רוצה? תביא את זה לישיבה

הבאה.

יואל גמליאל: זה לא מימון המועצה. מה שמבקשים היום גם כשיש הסכם פיתוח לדאוג

לתב"ר שיהיה על זה פיקוח של משרד הפנים.

אריה לוינגר: הוא מבצע עבודות, יש דיווח למחלקת הנדסה, עשינו את זה.

ירון בן-נון: אני מכיר את זה רק 5 שנים. ומחר ייכנס לך ברשימת הדברים שלך 25 מיליון

שקל. תגיד שזה לא נחשב.

יואל גמליאל: זה חוק חדש.

ירון בן-נון: זה אחד. שתיים, אתה מבקש להעלות כאן תב"ר, ומישהו מתנגד. מעבר לדף

הזה,

אריה לוינגר: צירפתי לכם את העלויות.

יקותיאל תנעמי: פתיחת תב"ר. הצעה, החלטה לפתוח תב"ר.

נחמיה עורקבי: אתה לא יכול להעלות את זה.

יואל גמליאל: נחמיה, אנחנו לא עושים צחוק.

נחמיה עורקבי: אתה צודק שאתה עושה צחוק, החוק אומר,

יואל גמליאל: אתה תיסע למשרד הפנים והם יגידו לך זה בסדר גמור. מה זה משנה?

מי בעד להעלות את התב"ר, כדי שנוכל באמת לשלוח את המסמכים למשרד הפנים לאישור, לפי חוק משרד הפנים כדי לקבל את ההצעה של משרד הפנים? כמו שאתה יודע, אם זה לא יהיה תקין משרד הפנים לא יאשר. אז נדון בזה.

מי בעד להעלות את התב"ר? 6 בעד.

מי נגד? 3 נגד.

אני מעלה עכשיו להצבעה לאשר תב"ר ע"ס 25,730,000 ₪?

מי בעד? 6 בעד.

מי נגד? 3 נגד.

אריה לוינגר : סעיף 3.

יואל גמליאל : אני חושב שצריך לכבד את אפי, אפי בא לפה הרבה פעמים, ותמיד אנחנו שולחים אותו הביתה. לכן אני חושב שאנחנו רוצים לשמוע את אפי.

אריה לוינגר : דיון בדו"ח מעקב ליקויים, דו"ח משרד הפנים משנת 2007, פרק ב' לדו"ח,

פרק ג' לדו"ח.

אני רק אומר לכם כמה מילים על הליקויים. על פי הנחיה של משרד הפנים, וחוק מבקר המדינה, יש במועצה צוות תיקון ליקויים. מזכיר המועצה, ציון בר-אשר, אפי בן-סימון – מבקר, ואבי ברוד.

על פי החוק צוות תיקון הליקויים ממפה את כל הליקויים שצוינו על ידי הרואה חשבון, מבקר משרד הפנים. הצוות התכנס במהלך השנה מספר פעמים, גיבש את המסמך הזה שחילקתי לכם. התייחסות הגוף המבוקר. פרק ב' לדו"ח זה חלק הראשון, אלה הפרקים שצוינו על ידי המבקר בשנת 2007,

נחמיה עורקבי : מה זה פרק ב', ומה זה פרק ג'?

אריה לוינגר : אני עכשיו אומר. פרק ב' לדו"ח, זה הליקויים שנרשמו על ידי המבקר רואה חשבון שיצר, בשנת 2007. פרק ג' לדו"ח, זה מעקב אחרי תיקון ליקויים ישנים משנים קודמות, יש שם אפילו משנת 2002-2003.

יקותיאל תנעמי : עשה לי טובה, תחליף את המכונת צילום, זה מוציא את העיניים. בקושי

אפשר לקרוא את זה.

אריה לוינגר: טוב. אנחנו רשמנו בדיוק את הליקויים, ורשמנו את ההערות של הגוף המבוקר. וזה דרך אגב צוות ביקור ליקויים זה לא במקום יו"ר וועדת ביקורת, או במקום וועדת ביקורת, או במקום המבקר של המועצה. זאת הוועדה של העובדים שבסמכות ראש המועצה היא ממפה את הליקויים, ומודיעה מה נעשה כדי לתקן את הליקויים. ואלו הם הדברים שנעשו. אני חילקתי לכם את זה כבר פעמיים, דרך אגב. פעם שעברה לא דנו. הפעם הזו, זו פעם נוספת. בבקשה שאלות. אני מזמין את אפי שיבוא לכאן לשבת לידי. ותשאלו שאלות ונדון בזה. בבקשה.

נחמיה עורקבי: יש דיון בדו"ח ליקויים ודו"ח משרד הפנים 2007. אני יכול לקבל את כל הדו"ח של משרד הפנים, לא בחלקים?

יואל גמליאל: של 2007?

נחמיה עורקבי: הדו"חות, שיש דו"חות ביקורת של משרד הפנים, של גוף מבקר חיצוני, למה אני צריך לקבל את זה בדפים כאלה?

יואל גמליאל: כי זה הליקויים.

נחמיה עורקבי: אתה לא יכול להביא לי בחלקים.

אריה לוינגר: אנחנו מדברים רק על הדו"ח המפורט, לא על הדו"ח הכספי. הליקויים האלה נרשמו במדויק, מילה במילה, מלל מדויק. מה שכתוב בדו"ח, המבקר נמצא כאן והוא יכול להעיד על כך. ואנחנו רשמנו מי מטפל בזה, ומה ההתייחסות של הגוף המבוקר, מה נעשה עם הליקוי.

נחמיה עורקבי: אני שאלתי שאלה, שעדיין לא קיבלתי תשובה. אני שאלתי שאלה פשוטה, למה לא קיבלנו את הדו"ח של משרד הפנים אלינו? זו השאלה שלי.

יואל גמליאל: זה של 2007.

אריה לוינגר: עוד מעט אתם מקבלים של 2008.

נחמיה עורקבי: לא קיבלנו את 2007, לא קיבלנו את 2008.

אריה לוינגר: 2008 עוד לא סיימה.

ניר בזק: תרשום לפרוטוקול, שאנחנו נעשה את זה כנוהל להוציא לכולם את הדו"ח

של וועדת ביקורת.

נחמיה עורקבי: זה מה שאני אומר.

נחמיה עורקבי: מקובל.

יואל גמליאל: מה השאלה?

נחמיה עורקבי: אין לי שאלה, תן לשמוע מה הוא אומר. מה נעשה.

אפי בן-סימון: בעיקרון את הדו"ח הזה אנחנו כרגע דנים בו באופן יחסי מאד מאוחר, ואין שום סיבה שלא תקבלו את ההעתק, ניתן בהחלט לקבל את העותק כדי שיהיה לכם זמן לעיין בו. כך שלישיבה מסוג כנ"ל תוכלו לקבל את כל הנתונים, ולשאול גם שאלות לפני כן.

אחד הדברים הכי חשובים בדו"ח כנ"ל, זה דו"ח שבו אנחנו כרגע מצרים על נקודות שנדרשנו לבדוק, לטפל. חלקם טופלו עד הסוף ונסגרו, חלקם בטיפול. והאפקטיביות של המועצה המקומית נבדקת באיזו מידה ליקויים מהסוג הזה לא חוזרים על עצמם. אנחנו עכשיו כרגע מבוקרים בשנת 2008, ואיך אנחנו נראה, זה אנחנו נקבל בדו"ח שיגיע.

בכל אופן, לגבי הדו"ח, חלק ב' יש לכם פה את הדוגמא שאמנם לא שלחנו לכם, זה ריכוז. הדף הזה זה הריכוז של הדו"ח של החוברת עצמה. וההסברים נמצאים בהמשך. לגבי חלק ג', רק כדי שתבינו את המתכונת, זה כמו שאריה אמר, זה ליקויים שחזרו בשנים קודמות, והביקורת של 2007 לא כולם תוקנו. אז הוא מצא לנכון לרשום אותם בצורה של,

נחמיה עורקבי: יש העתקים שאתה יכול עכשיו להביא לנו צילום?

אפי בן-סימון: אני אתן לכולם, בסדר.

יואל גמליאל: ב-2007 ירון היה ראש מועצה, אתה רוצה לבקר אותו?

נחמיה עורקבי: כן.

יואל גמליאל: הוא בגוש.

אפי בן-סימון: מה שאנחנו כרגע עשינו, כדי לייעל את השיטה, זו היוזמה של אריה כיו"ר הצוות. לקחת את כל הנושאים, להעלות אותם בצורה של טבלה, ולרשום כל דבר ודבר באיזה שלב הוא נמצא.

חלק א' של החוברת, של הדו"ח, זה מבוא, זה כללי. חלק ב' של הדו"ח, זה הליקויים שמצאו בשנת הביקורת של 2007. חלק ג', זה מעקב תיקון ליקויים של שנים מצטברות עד 2007.

יקותיאל תנעמי: אם אני בא ל-1 ב-ב', 1 ב-ג' צריך להיות אותו סעיף?

אפי בן-סימון: לא. זה נוסף.

יקותיאל תנעמי: אז איך מעקב?

אפי בן-סימון: אז אני אומר,

אריה לוינגר: זה מעקב שלו אחרי שנים קודמות.

אפי בן-סימון: הוא לקח את הליקויים שהיו בשנים קודמות,

אריה לוינגר: משנת 1990. כל אחד עושה את זה.

יקותיאל תנעמי: עוד שנייה, אני רוצה להבין איך זה בנוי. מה זה ג'?

אפי בן-סימון: ג' זה מתייחס לליקויים שהיו משנים קודמות עד שנת 2007. זה רק 2007.

יקותיאל תנעמי: אז מה מעניין אותנו?

יואל גמליאל: כל שאלה שאתה שואל זה על ירון.

נחמיה עורקבי: אני אשאל, אל תדאג.

יואל גמליאל: תשאל, אני רוצה לשמוע.

נחמיה עורקבי: אני רוצה קודם כל להבין אפי, יש לי פה חוברת, דף, זה תואם את זה?

אפי בן-סימון: לא, אני הסברתי. בואו נבהיר רגע, דו"ח הביקורת

(נכנסים אחד לדברי השני – ג.ר.)

יואל גמליאל: אני חייב להגיד משהו. קודם כל, אני רוצה לברך את ציון שנבחר להיות סגן

ראש מועצה. אני מאחל לו בהצלחה. לפני שכולם ילכו.

יקותיאל תנעמי: איך שכחת את זה? מי הזכיר לך, אריה?

יואל גמליאל: קודם כל, אני מאחל לך הצלחה בתפקיד. ואני מבקש ממך לעבוד קשה כדי

שנצליח. אני רוצה גם לברך פה, שנתפלל לשלומו של מיכאל, שיהיה בריא,

בעזרת השם. בריאות ונחת לכל תושבי גדרה. וגם לבני דוד, אני מאחל לו

באמת הצלחה.

עכשיו לדיון.

אפי בן-סימון : הדו"ח של משרד הפנים מורכב בעיקרון משלושה חלקים.

(נכנסים אחד לדברי השני – ג.ר.)

נחמיה עורקבי : אני פשוט רציתי להבין, לא צריך להצביע? בואו נשב עכשיו, אני רוצה לבדוק

מה תוקן ומה לא תוקן. זה לא תוקן ב-ב', וב-ג' זה תוקן?

אפי בן-סימון : לא, נחמיה תרשה לי דקה. הדו"ח שאנחנו מקבלים ממשרד הפנים זה זה, זה

שני חלקים. הדו"ח הכספי, אין לכם אני אשכפל לך. הדו"ח הכספי, שים

אותו פה, הוא נותן לך מאזן, תמונת מצב כספית. שים אותו פה. הדו"ח

המפורט, זה הדו"ח המפורט, הוא מורכב משלושה חלקים. חלק א' זה מבוא,

מה היה, כמה משפחות יש וכו'. חלק ב', זה הטבלה שיש לך שם, שכתוב חלק

ב', זה עיקרי הממצאים שנמצאו בשנת 2007. זו השנה המבוקרת.

נחמיה עורקבי : אני מתחיל להבין אותו.

אפי בן-סימון : שני הדפים האלה זה הסיכום של החוברת. חסכנו. תמצתנו. הטבלה הזו

שהיא כללית, אין עליה טבלת מעקב, לקחנו אותה והפכנו אותה לטבלה

מהסוג הזה. רשמנו, נתנו לך את הליקוי, הסעיף שתדע מאיפה, אם אתה

רוצה, ופה הוא נותן לך את מצב הטיפול.

מה שאותך צריך לעניין זה שני דברים : האם הדברים שדווחו כתוקנו, אכן

תוקנו, והם לא חוזרים על עצמם. נקודה שנייה, דברים שהם בטיפול, צריך

לוודא שגמר הטיפול יהיה בזמן סביר, וגם כן שלא יחזור על עצמו. זה מה

שהוועדה עשתה. יתר הדברים, מופיע לך. ואת זה גם כן אנחנו מבוקרים.

הביקורת של משרד הפנים כרגע היא גם תבדוק אם הדיווחים שלנו נכונים.

ככה זה מצטבר כל שנה.

דובר : אפי, הצעת ייעול. במקום לצלם, צריך לחסוך בניירות,

אפי בן-סימון : אם נקבל את זה באי-מייל נשלח את זה באי-מייל.

יואל גמליאל : אתה לא תוכל לשלוח באי-מייל, תשלח את זה בחוברת.

אפי בן-סימון : זכותך לקבל חוברת, קיבלת. מרגע שדו"ח אנחנו מקבלים אותו, הוא פתוח

לכולם.

נחמיה עורקבי : אני רוצה להבין, פה אתה כותב לי מה היה התקלה, פה טופל או בטיפול.

אפי בן-סימון : נכון.

נחמיה עורקבי : ואני ייכנס פה, תיקח את הדף הזה בבקשה, ג'.

דובר : רק תיקח בחשבון שכל הביקורת עכשיו שאתה מעביר זה על ירון. אני אומר בשבילך.

נחמיה עורקבי : זה לא מעניין אותי. יש לי פה את סעיף 4.

אפי בן-סימון : אני אענה לך.

אריה לוינגר : זה הריבית רעיונית, אפי מתמחה בזה.

אפי בן-סימון : שב ציון, שתי דקות.

יואל גמליאל : אני לא מבין, נחמיה אם אתה מכבד את ירון תגיד אני מקבל. נראה את השיפורים ב-2008, זה דו"ח ישן. יש דו"ח 2008 הוא דו"ח הרבה יותר טוב, יותר מתוקן. והיה שם שינוי אדיר בנושא הזה.

נחמיה עורקבי : שלוש שאלות וגמרנו. סעיף 4, המועצה לא חייבה את התקציב הרגיל בריבית רעיונית לא לשימוש. האם זה תוקן?

אפי בן-סימון : לא תוקן. אני אסביר לך, לא שזה רק לא תוקן, כי זה כל הזמן חוזר על שנים קודמות. כשניסינו לברר את משרד הפנים, אותו גוף שבא לפה לבקר, שיסביר לנו איך ניתן לממש את זה, לא הצלחנו לקבל תשובה. כלומר, זה דבר שקשה מאד. אני לא הצלחתי למצוא רשות שתיקנה את הליקוי הזה. אני כבר מודיע לך שזה יופיע בשנה הבאה. כשהם באים לפה הם מדלגים על זה. אבל כל עוד שזה לא תוקן משאירים את זה.

ירון בן-נון : אני אסביר לך את הדברים נורא פשוט, לגבי דו"ח הביקורת. חבר מועצה צריך להיות לו דבר נורא ברור. אחד, ליקויים שלא תוקנו. שתיים, אם התקיים כאן צוות תיקון ליקויים. אלה שני הדברים המהותיים שצריכים להיות בסופו של דבר. אם יש צוות תיקון ליקויים, והוא מקיים את העבודה שלו.

דבר שני, אי חזרה על ליקויים. חלק מהליקויים שאני מכיר כמעט בעל פה, זה הליקויים החוזרים. משרד הפנים לא נותן תשובה. אחד, זה הריבית הרעיונית. אי-אישור התקציב.

נחמיה עורקבי: יש לי פה בסעיף 5 – המועצה לא הכניסה במסגרת התקציב את עלויות הפיתוח. זה טופל. זאת אומרת, שבתקציב של 2009,

אפי בן-סימון : 2008.

אריה לוינגר : כן,

נחמיה עורקבי: זה כבר נכנס.

אריה לוינגר : זה כבר לפי הטפסים שלהם.

יקותיאל תנעמי: סעיף 4, ב-2007, פרק ג', המועצה לא חייבה את התקציב הרגיל בריבית רעיונית.

אפי בן-סימון : זה מה שדיברנו.

נחמיה עורקבי: עוד דבר. מה שאישרנו עכשיו, את התב"ר לתיכון. זה בדיוק אחת מההערות שחזרה פה. אי אפשר לאשר את זה, המועצה לא יכולה לבצע, אסור לה לבצע עבודה לאיגוד. אני שואל אותך, היה אסור למועצה לאשר את זה? אני אמרתי שזה לא חוקי לאשר את זה, וזו בדיוק אחת ההערות שעולה פה, מעבירים כסף,

אריה לוינגר : על מה אתם מדברים, על איזה מספר?

נחמיה עורקבי: לא יודע, אתה פה בכלל.

אריה לוינגר : אני לא יודע על מה הוא מדבר.

ניר בזק : על התב"ר שהוספת על התיכון, על השיפוץ בתיכון.

אריה לוינגר : איזה סעיף זה פה.

נחמיה עורקבי: הסעיף שמדבר על העברות כספים לאיגוד וכו', שלא נרשמות.

אריה לוינגר : מדובר על השוטף לא תב"רים.

נחמיה עורקבי: ומה שנעשה בתב"ר זה תקין?

אריה לוינגר : אתה מדבר על סעיף 8? סעיף 8 תוקן. נחתם הסכם כבר שנה שעברה בין האיגוד למועצה.

נחמיה עורקבי: זה לא זה, זה בשוטף.

אריה לוינגר : אז על מה אתה מדבר?

נחמיה עורקבי: הוא מדבר על 4.

אריה לוינגר : תגידו לי בדיוק, חלק ב' או חלק ג'. ואיזה מספר. בכל מקרה, סעיף 8 בפרק ב', תוקן. ואתם תראו את זה גם בדו"ח של המבקרת.

יקותיאל תנעמי : אז בדו"ח הבא יהיה לנו?

אריה לוינגר : כן. זה מתמשך. דרך אגב, מה שמופיע בחלק ב' של 2007 יופיע כחלק ג' ב-2008.

נחמיה עורקבי: סעיף 11, ב-ג'. חלק מהתב"רים כוללניים ולא מוגדרות בבירור מהות התב"ר.

אפי בן-סימון : זה מה שירון כרגע דיברתם על זה.

נחמיה עורקבי : אני יכול לקבל הסבר, זה תוקן או לא תוקן?

אריה לוינגר : תוקן חלקית.

נחמיה עורקבי: אתה שם לב שזה חוזר על עצמו? היום עשיתם את זה בחזרה. איפה הביקורת?

יואל גמליאל : אני נועל את הישיבה. תודה רבה לכולם. שבת שלום.

יואל גמליאל

ראש המועצה

אריה לוינגר

מזכיר המועצה